

90.

Špicar Jaka

Radovljiška revolucija. Ljudska igra v štirih dejanjih. – 4 zvezki
(68 str.)

ID = 10907956

Radovgiska revolucija.

Sprednja igra v starih dejanjih (6 slikah)
 Spisal Ljudek Jakš.

- Stratena: K. J. Ital: Leposvine slovenske narode
 Stara Franja: Vse zgodovine
 Paragut Jan: Radovgine
 K. Kol. Fran: V boji za jugoslavijo
 Macua Fran: Kralj pregled slov. literature
 K. Lucija Franja: K. Janj Bleinca in njegova doba
 Singer Oleg: Naš kralj. boji za rojzi zemlji in evropskim
 K. J. Ital: Ob slovenski knutore osvoboditve.
 K. J. P. P. P.: Zdravica
 Toman Lovro: Glas davnosti

Crabbe:

Fagnacij Gungel, oblogini vodnika

Grise, abluer

Wagner, kausliit

Lurga Jorip, kausceptui pahltskaut

Vorki Liman, sekau

Therē Silvester, korpustar

Linger, mednista

Hectar, vevir in medicin, Japan

Laher (Rezulnek)

Necor abihet, postopac

Barba, njezore zime

Pericem, karaman

Polone, njezore zime

abeha, njune hoi

Tegorec (Kerman)

Konjar (Kedran)

Thobruca (Kofcar)

Kamidar

Obimushibons of Koricas Stofek /:

Tajuma

Lajken na Caucasum

Diktar / ^{Grace} ~~Pamban~~ (Korot.)

Job, njezore zime

Opornik, kmet

France } njezore hoi

Arucer

Tripob, kmet

China, kauspoka ^{Poljebrank}

Waltar, gricimbi vort.

Potroba iz Krape

Velikunje Flajam, popobnik

Vojeh

Sehle

4 dejavni berici

Kmetje ^{Italije - Landen} ^{Rojane, Galimack}

abiciansi.

Oterci

Loatje

Lous Ferreran, kausant iz Kamuzance

Pocitigam

v Redorqiu

Liman Vorka je bil najljubši Pericemov rojaneec; vjira na Pusth
(Lj. znan 1881 - abian 248) Kapan: iz Pericemovega izoflupa.

Prvo dejanje.
Pred Opamihovo hišo v Redingovcu.

1. prizor.

Tripot, Opamih, Ština, vojak, delka.

Tripot: Ština, da parno se bo kuhar zganje, ho mi radje.

Opamih: Kdo je kuhar iz kucupije.

Ština: Ga tudi manjka.

Opamih: Saj panno zabi, ker je za nič. Verje očit.

Tripot: Le kaj bomo jedli! Če bomo delali bo prišlo, bebav ^{majstrov} leta, ho so ljudje s hrovi v ustih umivali.

Opamih: Vsa zadržuje leta sama slaba, petina. Če čebeta miro dele, ker je bila ajda slaba. Leto je se zadržem junije pedla slaba.

Tripot: Takoga mrage v tem času ne gumnim. Če popoldan sem hodil v krogulcu.

Ština: Le kje so pojedla gumnice.

Opamih: Vraga tega pa ne vidi niti grščine, niti države. Darih mara biti plačan, dretina odaglan in blebe opozijine.

Tripot: Le ne sem, zobj sem Franje najbolj obelavim. Na Karvibem in ne Štajerskem plodnjeje manj zadržane, bebav pri nas. Zobj pa to?

Opamih: Takater, takater je huj. Ho so ga postrojili, so bili zaren shari panni ucniki uredniki, hi niti niso pazniki, hej jim smetje priproctujiji. Tomasi unozje, nij soj so, bebav pri nas: Prilicavus se in kolucens, dobler nas vikiu ne stisi, bebav hiles se pihaje zapoduc, pa molci. mo. Potem pa pride postara v rucenu pecenje, hi se pojine vime o kucetu in vclaji burmena, da jih pri naj. bolji volji ne zmanca.

Ština: Kbetu so se pa odhuzili.

Opamih: Dretine. Nuzpek bebav? In ze bebav panno. Za to so je bilo

#

1811

Vojča (pivša pipa, grev & opoduje mimno z stekletom, ki mu je grablje.)

Upannik (haja na mimno idola): Poplijte! Tabole parimo kurube, hedar ne more
plačeti darba, dobi rekacijau.

Šina: Vojča & hira, da ova najboljša pipa.

Tripot: En šest krajcarjev na dan.

Upannik: Fats da se spreheja in hedi ob lepem delavnih tabek, hedar ga
kamel se ob nedoljeh ne more

Tripot: Tho ga dobi iz revarke apette.

Šina: Pa se punce gura.

Tripot: Pa haj ped se haj zadaj pusti, hedar grev.

Šina: Po naradi zaobha za njimi.

Upannik: Hje gemati, da bi ova odrajtal?

7 Tam vchagar soarezijs, hedar hedi tabek ni stori & loberij, hedar
s tem podprimo Avclijjs in kibernike. Tam kar mgati
pchnuashor.

Tripot:

Mehta (maglo): Hiter, hiter, zmagajte! (Prime za mižo.)

Vai (pucničari): Kaj je?

Mehta: Vitavite. Primiti! Mižo žene! (barmokrepi mižo, odgrne
preprogo pod njo in odprahuje » klet žalops.) Velikauja,
hilio tu doli!

Velikauja (gleze doli.)

Mehta: Pisci so doli pri očetu. (Zape žalops, pregrne preprogo in
shupno pastarijo mižo nazaj.) To ševičlōiē je tōd frau,
peshils cāros.

Guzelj: Peris, pravite?

Mehta: Širjo.

Guzelj: Kaj marijo?

Mehta: Kōičen se pgorajajo.

Wagner: Kje je Linger?

Vai: Ni ga. Koli je zgrnil?

Mehta: Nō dolge tega, hie je tēl shoji karavans na pulies. (vdide.)
10. prizor

Prejhuji huj Mehta.

Wagner: Kaj spet to?

Lurga: Lungejevo delo.

Guzelj: En bazare je odreš. (Vzame bazare in ga shije.) Ena epizoda nēc »
hamumu arbijske sobode.

Thobis: Podoreden sem, kaj nē pūde.

Guzelj: Hobar po naradi: Poizredbe, arbijske, areti.

11. prizor

Prejhuji, hamisar, 4 beris.

Hamisar: Guten Abend, meine Herrschaften. (Gleda obzup rebe.)

Lurga: Dohar nēc.

Kamisar (v nemiskem jeziku): Ali mi tukaj zloglasna prča, Velikanya?

Guzelj: Kakav samti vidite, ga tukaj ni.

Kamisar: E pall doch irgendwas hier sein. (Gre kamari mi je odpre.)

Furga (v smuje)

Kamisar: Lachen wie nicht, Herr Pechthant. Ich antizere.

Guzelj: Tje naj bi bil?

Kamisar: Furgasii.

Wagner: Kde pa je spletko? Velikanya?

Kamisar: Nihau ne nainyta, Herr Kaupliit.

Guzelj: Tega pa ni!

Kamisar: Im Namen des Gesetzes. Kommen sie mit zur Polizei.

Guzelj: Zohaj pa?

Kamisar: Na zaalibts.

Guzelj: Tje quidem lahko samti, brez bevic.

Kamisar: Lepuante?

Guzelj: Saj pravim, da pramo lahko samti.

Kamisar: Targ, vi usöcté! Im Namen des Gesetzes! Sie, alle Vier sind verhaftet. (odpre vrata, berici vstopijo.)

Guzelj: Liliu pllanimus. Pojdimo! (Kapi v rozi, drugi ga ujema, vindidijo, vrata ostanejo odprta.)

12. prizor

Medha, potem Lucien.

Medha (pide po bratnem pramam in pripravlja se umiti.)

Lucien (pride ga rozi.): Zohaj pa imas.

Medha: Kaj?

Lucien: Tvojega sribajje.

Medha: Kateroga sribajje.

Lucien: Tvojega Furga.

Metka: Peci ni ~~ti~~ Sibiru. On je studiran gospod in bi se enkrat dobitar pra-
vice. Turgio pa se ni mog. Pa pa enkrat, ce kaj nem.

Pecirer: Treba je, da se zotrapiš s tega sibiru.

Metka: Ne gre za sibiru, oči, ampak za fanta, ki je zasber pa fajit ni hi bi
enkrat nekaj pomucil.

Pecirer: Ce jo bi tako rozil, heheh zdej, mudi abeta. Lepo vact, da ga
berici ganijo obeng. Floca Bogu, da je pravici. Nasa ka-
rarna je redi teh popostlejos in tele citelnice ze itek
na slabem glasu, Zdej bodi pa se ti prubej!

Metka: Shi mopedu ne neme miocvan očitati. Ce so ga pa zdej od-
pelydi na pilicije ni hehe peo. Lajso druge tude. Troliba
jih je ze bilo na tem q in jih se bo, dohler bo tale mule
(heje na cerajevs plim) za pesaje...

Pecirer (u obruc obeng.) Pance, di si nara! Sebe in meo boi
spravilo s lacho. Lio ngasni in dsl za se zgubi. Therami
es ljudeje. (Ga svojo ni se pruc.) Sumpcu bi to pa nican.
Ta ~~ni~~ tega frolinca qui pici igbijes ij glave in ga punit. (bdiide)

Metka: Pa pa qui pici in za prucejovis - ne pame.
Lactur.

16/11

Tejanje se nisi v jereci leta 1847.

2
majnej kuba demajes - in keta ze sine kaj? Potem pa, kolike je
gospoda galterala! Ta koncedu res gnuat me bi bil kolikor
vreden, #

Tripot: Res je, res! Gnuatje prodajajo givino, ker ni hrane, ni da odrojtaj
gajpobu in clake. Potem pa ni sprege, ne enje.

Opamih: Vse je v nio. - Pa pusti ta obesi bo morda pubeat pusti

Tripot (pafeta obesa uba) Tudi, tudi. - Ne pisanu misliti novej -
ne Francosje! To je bilo givjence. Kaj nam je bilo mca gradine,
dectine in tleha!

Skina: Na reketa je se miso deli nio, ~~leho~~ parij.

Tripot: Nires. Samo ti ^{misu} ~~leho~~ mogle imeti skanta in prodajati
molhos in polote panajem.

Skina: Stehan, da jsta zdej kolikor pordam. Taj vidite. Vse popololan
je sedim kuhaj pri rama ni ni hndice plizu, da bi bi
huzit. ^{hale gubir} Vercas pazim in gledam sje ne stent. Proerije so
ad pepsandane in ze rekim huzim eloreham je bise ali pe
oroctuh. Keta pa nupa se od darna, ki ne ne, ali ne & bo
se recit, ali ze paje leho

Tripot: Sama spije in polirije, res!

Opamih: Posod obetije stehorre.

Tripot: Her imajo slebs rest?

Opamih: Kaj bodo pri nas obeta ze izdajecih! Krayiki hmet se ze ne sto
let ni pmetel in se pusti ne bo. Samo jireti noj namu puste
pe elorehro, porem pa nij bo recar ta ali pui. - Na lahem
je pe ze mca dangaic. ~~Tam pa~~ Na ljubljancem
gredu imajo spranjecih ze pucij laishi pumtajer in
rebelor.

Skina: Proderhi jst bo ze vheotil.

5
Trijot: Šou pusti slaba puste kam v Lombardije. Se jutri vrnem
naši soldati.

Opamnik: V Gubljani so zapeli prav prijance, hišniki, Radceba' se
želalno stoji, ker nimas moke ne soli.

Skina: Hehehe! Taki, da so peli? - Mi je potem všeče na tleh?

Trijot: Vse! Najbolje je se boje, skina.

Skina: Lahko bi bilo se boje. Preje so pod morom, Poeta krije v
Kedovici, v Lencel boje got, kungije pa nič. Se na Pledu
ni bilo bogre kaj na Lmaru. Picer se ne pribojajem se jaz.
Vsi pohodilci in šlacunajci boje, da me murejo izbojati.

Trijot: Če kamet nimas, nima nobeden. (Voz je uhoval.)

S. quize

Prijuzji, Lajhen, Velikouja

Lajhen (z bricene v roki): Dobro davo. Kam, kje sešči goš vas.

Velikouja: Hrdjen Karit, traveš!

Opamnik: Bogdaj!

Trijot: Bogdaj!

Skina: Bogdaj! - O, Velikouja!

Lajhen: Taj ga nama tudi za poslušajo.

Opamnik: Je rano hrampijev. (Da jime gjanja.)

Lajhen: Ta je le! (Piše) Rano nimas polje ni bi te pravle, če pr.
gledaš hobilo.

Opamnik: Kaj pa je?

Lajhen: Neboj imo na uopi.

Opamnik: Brno videti. Odkod pa prihojaš?

Lajhen: Iz Gubljane.

Opamnik: Kdo iz Gubljane. Kaj pa je noroga?

Lajhen: Velikouja sem pripeljal.

Opavnik: Vidim.

Lajha: Pročezje in mi je prišel. - Presa pogledat?

Opavnik: Pa pijoliva. (Velikauja) Reci mi malo pšaboj. (Veliki Kofman)
3. pizor.

Prijatelj bey Opavnik in Lajha.

Velikauja (reda)

Trigot: Fonda bej novic?

Velikauja: Nic dobiti.

Trigot: Sem si mislil.

Velikauja: Za ene manire.

Trigot: Za vse ne manje, piti dobre.

Velikauja: Nosa koga se nisi goj potu.

Trigot: Kaj ti ne govori. Kje pa?

Velikauja: Posodi. - Kaj, ki odjeda delavcu delo in zaslužek, tudi
bezposelnost, beda in lakota. Reci bogati objektivno tovar
maje, ki bogdajo premoževje med tem, ko uboga roje
lakote umira. Ali to je morda pravi, drugac se clovekov
ne bi zgramilo iz zapanosti, ki prinaša smrt. Das ob.
racune je blizu. Vsi pravi prava se bodo združili in neod
mogočineje in zabitost bo prista pravilna, kerava rod
ba, ki bo prinaša svetost in pravico vsem ztiraniam
in bezpraviam. Od krajnjega prava do Kristusovega rajstva
je prepovedati Bog Oca, od tega dalje Bog Sin, od zdaj naprej
prava sledi. Sveti Duh. Potem bo cela doba na pravi, ker
bo Sveti Duh. razrešil kmetu, da bodo pobili vse, kar
nisi shela.

Trigot: Jaz, misij, misij, Velikauja, če te hodi slisi! Zapri te bodo.

Velikauja: Ne pravi! V budi je probrdo se ne sme biti jaci in pravi.

Merina: Haj, č' to bih, paus ti. Se drugi paus nisi.

Velikauja: Šk je zdej. Mi je to prokida, č' se ne pmeš gani to nihaun, č' v
vojnu metarimem jeziku ne pmeš gani to pemeš ni zektereti
paus?

4. prizor.

Pacijerji, Kajhen, Gpannik

Gpannik: Što bi mureles štirinajst dni.

Kajhen: Vje pa sima čas.

Gpannik: Mi pa vaj en tednu.

Kajhen: Vje pa simam kotih vojne

Gpannik: Haj sima paus eno nojo. Polje paivarsoti kot noji kupovate.
Obklastar ne pozabi, hehor peme pehel.

Merina: V Holanovos zegen pogelj. Tam je kudi nekaj medeter zoper br.
lezni pa givine.

Kajhen: Ga simam.

Merina: Haj joti simam napredaj. Č' hroči ga grem sikel na štant.

Kajhen: Mi mi preporočam?

Merina: čenda ne bi pausil, ostrod ga sima. (Vstane in odide.)

Kajhen (Gpannik): Haj sima?

Gpannik: Vraga! To mureti, hehor peme pehel. Škupi ga le, murgica ti peme
paus ob drugi piti hi. Saj res - padeš proda.

Merina (u maglo sime, Velikauja): Škij se!

Velikauja: Haj je?

Merina: Piar, binič pa poltar grem. To mi pomeš nič dobrega. Le res,
haj te č'ba, č' te dobe.

Velikauja (o hro.)

Gpannik (govori za njim): Na parh, za simam!

Merina (Kajhen): Haj ga pimešam. (odide.)

5. prizor.

Prejinaji kraj kline in Velikunje.

Opornik: Hele sedi.

Trigot: Kaj pa je morega, Gubljanci?

Lajhen (sedi, Opornik mu da zganje.): Tu hoje, da bo (ban hrot).

Trigot (u prebasi): Oho!

Lajhen: Gredje krumonca, doigaj, denar in Kranjske hranilnice in bu-
pufje so, ker jim padele pod roke.

Trigot: O, ki s'omul, ti.

Opornik (Trigotu): Zdej pa te na stau z ujimi in jih hito zepavi, in ne
ki bodo ~~pa~~ samo se za martilo.

Trigot: Nisem spoznal papirje.

Opornik: Tolaj pa me splemenjajo, kaj ne?

Trigot: Pa imate tudi nehej nob. - hranilnice

Lajhen: Kar na p'isto sedi in p'aj, in hoče se hej sediti.

Trigot: Ne bo denzice.

6. prizor.

Prejinaji, pihitar, birsi.

Pihitar (birsi): Sami, da je ocl, istuej.

Birsi: Hlece Oran. - Tulej pa zganje kuhajo.

Pihitar: Tulej je je tala.

Opornik: Le pijolita, le. Tolika gaja je se, da bo en pijucke z vrakeje.

Birsi: Pa ni dovoljeno.

Opornik: Patem pa nihar.

Birsi: No, no! Saj me razumet. Ne bom nič prast, raj Prechig ni
muj rajan. Jaj mu svetni enoaj, gopnik. (Hro)

Opornik (mu da zganje): Le gij, da se to ne zalet. kinečki jenu. (Ta
viltajen) Teli tudi ne bo shodoval, ^{sej} ni mas pihitar.

Pihitar: Ne bo, no! Lano, da era se značilo pisarje. Pa bi že uganjel pri-
čobo. (Pije.) Jaz ne vem nič za to.

7. prizor.
Pijanci, činec

Činec je name, pominke čajev, abe v hiva.)

Pihitar: Meni se mudi. ^{Fructum} ~~Fructa~~, španile. (bedole.)

Pivô: Meni tudi! Jaz tudi prav boglonej pravin, španile. Nočem
nič videti, da vid! (bedole za viltarjem.)

Činec (pide v čajevu iz hiva): Kar tebi naredi. Niker ne pravi:
Lian 37!

8. prizor.

španile, Pijot, čajev, činec, Velikauja.

Velikauja (povratno piteje iz hiva.)

Činec (ga opazi, ga gledat za velkajevišine.) Za greta. Kar pravi, pa ostani
za vidi sledeč pri metli.

španile (ov Velikauja izganja): Na ta sledeč se bo piteje.

Velikauja (ozame in pije.) Fructum.

španile: Te kaj pravi, hoto je pr pretu. (Pije.)

Velikauja: Povod name zabavljaje čij težki življenje. Podložniki se pri-
kazujejo pri pravičnovski gaigrohi in pri pccardihle modli, pa se za-
maly. del na pomogo pravije in ste pritojke.

Pijot: Na pravije pels!

španile: Na Ferdinandu! } (ob enem)

Velikauja: Od is rasi premskega kantona, lano, hjer je zemljiški
lastnik, kvez Parja, in zbrati pravije, ki jih je hancem
majniko odnesel na Luncij neki Andrej Drogan iz Secubij
pri Klucjahu.

Pijot: Pa je kaj opravil?

Velikauja: Parinje je po štirinajstih dneh oddel, potem pa je čahal in
čahal. Začetnik je tudi ga je prijela policija in ga zadržala.

Opornik: Ali je zrel nevinno?

Velikauja: Ne pa! - Izpraševal ga je neki Keauje, ki je v službi pri ^{na Jungu} policiji.

Lajhen: Kaj je bilo s pilotom?

Velikauja: Drogan je se zmiraj čahel na tursko, ker ni upal isto brez se-
stro davnos. Karantena se je vendarle vrnil pravnih volj.
Tako je zmiraj in orselj in bo petelci, dokler se zatirano
ljudstvo ne vzdigne in potepa gajzoh in pusecho zatego
na dno pekla!

Šina: Škriž božji! Mehaj! Vsi skupaj pojdenos v kuhinjo, ali pa
se na gargo. Bog ti grehe odpusti, Velikauja. (Vstide.)

Lajhen: Hrcala je kuhinjo, Opornik. Pora je poravnala.

Opornik: Bezskubi. Pravi pridel čez hehe štirinajst dni pogledat.

Lajhen (Velikauji): Če prideš v gradben, pridi le namu sbozi zadnja
mesta. Adijo mo! (Vstide.)

Tripot: Za me je hudi čas, da grem (Vstane.) Ha! (Se Oporniku dener.) Ni
me maros pitje gatauj. (Velikauji.) To pa misla me hodi poveri
gajzohi pod masno. Saj ves, leks in zapisan. (Vstide.)

9. prizor

Opornik, Velikauja.

Opornik: Si videl?

Velikauja (zohinca): Vam.

Opornik: No nič pri nas! Vse se boji.

Velikauja: Je porodi leks. Če pa hje boji gajzohi, ~~pa~~ hiebo rjet ugane.

Opornik: Gledje bi bilo radi jenui vohi medlog, hiepene po porodi, ali oboje
noj jim vedno zmirare na dlanu vse je ijdelano in gotovo.

Velikauja: Za veslo dobro stroje je lebe pveda in jites.

Uparnik: To so breede! Jeca, quise in gargo je pa drugo. Saj bi u mr. greu inatit hedi, hi bi se kaj upel, ce bi recel, da je ne bodo drugi v odločitvi mi pustili ocaroljencem na seclitu. Teta pa bodi pameten, Velikauja: Pusti boje pridige in se pri mi belega atela, bo bolje za te.

Velikauja: Ne br. Jaj sem od Boga pralav, da pripeljem nati ficut. No ta puci in protodi, da se živelo goščuje, hi je clocha meduo, da me se anjeuj gupsko, ampak prut gupodav prje gemitje.

Uparnik: Fu kaj bar simel ~~od~~ tege?

Velikauja: Zadržuje in zavet, da sem delat prav in da je moje delo simelo vrede.

Uparnik: Ne br. tunc se pomagata, ce bi simel prazno alludo pred sobo. Pucobe in nasoduo kerjeli. Teta ne bodo. Kharunajjo te pa ~~ce~~ letko. Nareti, kenu mistis, da je prav.

Velikauja: Brum schals quendost qui tibi vnoaj?

Uparnik: Saj oči, hje je boji practav, kedav puides.

Velikauja: Grem v mesto.

Uparnik: Vihar.

Velikauja: Kuram. Moj dula mi ubazuje. Kuram!

Uparnik: Vihar se ne kaji. Shiroj pijati, harem groi.

Velikauja: Prij shubi! Sem pad narotram (pshaje na nebo.) V roci puidem. (obide)

Uparnik: Le. (Gleda za njim in svoje z glavo.) / Zmucilo se je. /

10. prizor

Uparnik, Job.

Job (~~g~~ ~~h~~ ~~in~~ ~~g~~ ~~ret~~ ~~ž~~ ~~ani~~ ~~na~~ ~~rami~~; ~~hoč~~ ~~iti~~ ~~mi~~ ~~ur~~.)

Uparnik: Pajdi; pajdi, Jobi. Ramo hucham.

Job: Dobro večer, slie Epaminonda, Kar sepr diti. (Pristopi.)

Epaminonda (umade zganja) Kje si hodil?

Job: ~~Služim~~ ^{listje} ~~umade~~ ^{probatil} ~~služim~~. (Opije.) Hvala, stie.

Epaminonda: Ti si kaj priden. Dobro, da te imajo pri političarjih, ho najih fant mi kaj pride za delo.

Job: Ho bi bilo le kaj grajtava.

Epaminonda: Kaj reče. Marije shapulo mi gajpeski podrepuje.

Job: Oni je re, jaz pa nič.

Epaminonda: Oni je pač sin.

Job: Jaz pa nijdeničla, hi reče pridel se v praznih v hriso in je obizara za me do 12 leta plaiescla. Zolaj pa mislijo, da jism muamre me gijljeneje sluziti se za to, da se ni mi deli potemu. Dohler se gireli se meti... mi soj miso boli mi je meti - reče bol re, heheh damas, zolaj reče pa tuji delavec v hriso.

Epaminonda: Ali ne bi mogoč premisliti?

Job: Nam? Je že stek koliko prepročjnih. Tuhaj s'mam reč jisti in reho.

14. prizor.

Prejineje, politar.

Politara (Jobu.) Tuhaj re! Kje pa hriso, da te ni damas.

Job: ~~Služim~~ ~~umade~~ ~~služim~~. Listje reče pagrabil.

Politara: Pa ne re Epaminondam doaviseu.

Epaminonda: Jaz reče ga hlicel reče.

Politara: Tamu imis ite, mihamre durgam.

Epaminonda: Kaj prasin, da reče ga jaz publicel. Laj hriso obroh. hriso leho slopi reče h namu.

Politara: Nima nijer mi aparite.

Job: Samu damas pri garanjem od jutra do večera, da dungi leho

prhajtanjejo.

Pihitar: Ti tebi nič mar, hej dela hodi drugi. Nara hira teje zvedila, su njeje sima sluziti, pa koncu

Opavale: Taks pa hudi ni. Nihar um zdej me ricitaj. Za ovesiba leta si dobil placani, od temu naprej pa ti je dretbech podujol tisko greti in oblehi, hijsi sima. Taks je lebha, imeti bezplacnega klavca pri hisi, da lebho ti in broj sin gopoda igrata.

Pihitar: Niharum nič mar, najmanj je tefi, Opavale, hoje dactbech ze bilo heba zamigati na obe ricni, grad heh strajo. (bode, poveri najj!) Tamu fant!

12. prizor.

Prejinye hez isitaje.

Opavale: Vapuh, preozetui. Pa hudi za ho koncuho gopoda ho pisil ohaacum. (Gre hira.)

13. prizor.

Job, Franca.

Franca (pisli ti od najvebne stani in hira hira, zapazi Joba.): Pi?

Prinas?

Job: Voe pr me sliecli. Nuheli ro zganje. (Vgame arodje) Lolej grem danu.

Franca: Lolej, ho jemu jaz pisla?

Job: Ne zato, Franca. Hira ho rajil med snacu.

Franca: Pa naj. Ne ho dolgo.

Job: Hchr.

Franca: Pekturaji: Nari gupa ro zredeli, da bodo ocl jubli gocer naprej boril ho rajahom.

Job (pislani arodje ho hira): Taks?

No. Oct slope vici metilka.

12
Franca: Píšla sem predel očetu, da bi te sbočtili. Tker ni je tukaj, ti
porum same.

Job: Kaj naj stanim?

Franca: Pajdeli nisi je Radecketa na Lishi, ali je na Ogurko? Če me
inai res red, heko pravi, ne pajdeli nikamur.

Job: Heho?

Franca: Menda se ne boš del ujeli, da te bodo gneli, hoko govedo v
blavnic ~~to~~ za to, da bo votal ani paktarje pijance
lejo oluce za pejo. Na Lihem ne pripraviti in se moji čaj
So Petros na Karško!

Job: Franca!

Franca: Ni druge izbire.

Job: Pa tebe pustiti...

Franca: Če te spamejo, pajdeli za 14 let in moji nikoli več
nagaj ali pa v pust. Če pa zameš, se moji v hekhem
urnis. Sajie iteb govor, da to v hekhem vse vrag prist.
rel. Potem pridis nagaj, pa to.

Job (z objame): Franca, moja Franca!

Faktu.

Spomemba

V Čistovici v Radovljici. Na steni slike pesnje Ferdinanda. #

Wagner, Luga, Luga, ^{1. pizov} Luga, ~~Luga~~

Wagner: Na Rusijo se ne moremo zamicati. Ona je pomagala Rusiji in Rusiji
zavisti republiko Krasovsko, hi je zdaj za itelno pisle pod avstrijske
oblasti.

Luga: Dogodbe zadnjih let so prileh govoru z nora prepisčle, da noben
prigoderanje ne velja, če se ne opira na voljo naroda.

Lingner (udi ob strani in lista po črpanju). Zelo je izgleda na Lurga in spet lista naprej.

Wagner: Kaj imo, Avstrijski od tega?

Lurga: Tudi, šel me.

Wagner: Na Karstov je sam pravit in dokeruibu se vedno pojijo. Carbonari in drugi benci za rodbodo po glavi.

Lurga: Praskuli Spielberg s svojimi mednarodnimi jecami tudi se deluje

Wagner: Tu skupaj ne govore nič. Tudi s, isto in hriščico sleda, hliča isto in pravico ne projo glavo. Garibaldi se živi, čepas v Ameriki.

2. prizor

Prizorji, Hlisa

Hlisa: Pozdravljeni, gospodje! To so novice!

Wagner: Kaj pa?

Lurga: Prejete!

Hlisa (ude): Nehi bejzinski pisec je pridel na Lurgaj slovo, da je take gotovo se miso in heler prejeli. Podpisal se je „Hlisa“ in pravi, da je kmet. Nj bevidito kaže, da je izobražen podčjtelni plemič, ki živi od svojega zemljišča in hi ga je s kmetom med v živor zadela zvisana zom. Hlisa.

Wagner: Kaj pa pisec?

Hlisa: Neboj sem prepisal iz njine hi sem ga dobili. (Vzame iz žepa list.)

Lurga: Sedlnitzky se zanima.

Wagner: Tu prizrednje, tu se boji.

Hlisa (opeda v list):

Lurga: Neboj sem bral; Lektor je slediti prebiratelom, hi ma ne manjke ničesar, nerareu je pa izhrodatu pisec, hi v prebaveji misla kaj izgubiti, krotjema sujevke svize.

Hlisa ~~komunistični manifest!~~

Wagner (Hlisa): No, kaj pisec?

Kissa: Pisi, da ne pameh hlečepajati ni grozjati za svoje pravice, saj je tavanjila
 od vseh avstrijskih dežel največrečunja provinca, ki so jo Avstrijci
 po petdesetletni odhodu Francozov silno preobrneli. To nam je
 popolnoma jaganobilo, ker je bil zemljiški davek tako grozav,
 da ga ni mogel plačevati. Ni mogel, da bi bila to cesarjeva
 volja. Taki naj bi kisački cesar delal tako zapre svoje gube
 „varovati pravice“ - peča tueri, da nam je z neizmernimi
 darhi odlozil celo polobno hrano, ki je vendar najrečunja,
 od avstrijske vsehine živine bitje padeljena pravica. Taki
 bi moral cesar dejati neko odgojo pred božjim vrhovnim
 sodiščem za tako neobzirno zablavanje in krivico i. t. d.

Turca: Pa je pa mnogo upel govedeti.

Wagner: Flise, huj imena.

Kissa: Taki ga iščejo. - (Gleda v list.) Če se nam ne pomaga, maramo
 obupati. Taki vraga je obupan narod zmožen, nič francoske
 resolucije.

Turca: Oho!

Kissa: Čuden nas vrag obranj. Prisiljeni pame, da poprosimo najprej
 svoje agurke prude, da nas sprejmejo pod svoje hrano...

Wagner: Vedno bolje.

Kissa: ... čuden vlada govori ne bo dovolila, ali pa se bomo marali gataci
 po pami h kakih drugih divjari, ali pa se vici izdeliti, ker bomo itek
 vici od svojih prude. - Vlada se bo temu, reseda smejava, čir,
 kraj pa zmore perivie ljudi proti toliko bajnetam. To je vicer
 čisto prav, toda vlada naj se, da se ni se toliko hiri bajne,
 kot ne bojimo, ker rajši umirjeno ubrejeni in bajnetam
 prebodevi, kakor da progincuro lahete. Med namiz grozno
 ure, urea vseh Fliseev se silno ogaricuro. Nikče rec ne molci

za pesaję, vi je marvic' kotuejo nadur pekles.

Lurga: Taks je.

Hissa (zlozi lid in pa obkne v zep.) En tako delje. Ne hucen pravi, da Visoka porta - Turcija ne brani zivih podloznicov tako in celo v afriškem jezgu in churkav živijo ljudeje podobneje.

Lurga: Tunc čisto prav. Taks je.

3. prizor

Prizorji, bisič.

Pirič: Naj no zamenuje, gupodje. Vimeum portare! Tunc marvic' je, pr. gledati ali ni prišla kuhaj sem neka malefic persona?

Wagner: Nekina malefic-persona?

Hissa: Kuhaj sem?

Lurga: V čilalavico?

Pirič: Naricens mi je - oprostite - ali v nchoja kuhaj baka malefic-persona v prebi élorcke, hi se pstepe obrog in svanta ljudi proti, no proti (kaje na pesajeri liho)

Hissa: En taka preba, naj bi bila kuhaj?

Pirič: Naj jaz sem, ali je, ali ni.

Wagner: Ali sem preba in nikogar drugega.

Lurga: Nes reudar poznate

Pirič: Pa je, čariti gupodje! - Tvoj malefic-persona kuhaj ni. To pride na papub. Takho mi, gupodje.

Lurga: Precite chetki, naj pride malo gari k nam.

Pirič: Sparoim.

Wagner: Naj nam des ne mi j rotum čisto oina.

Pirič: Sparoim. (bedole.)

4. prizor

Prizorji bez bisiča, chetka

Lurga: Nekaj punde, če ne, ne bi robal kratek štoli.

Horis: Ne greče no pa krali kralji pinstarji, vsi so jeci.

Melha: Dobro veiv, gospodje. Kaj želijo?

Lurga: Stellanica rina pinnesi.

Melha: Pohoj! (besede.)

Lurga: Pri tej slaboparnosti ne gre kaj kajnice.

Wagner: Finais pas. Va, bar pinnas, oziramus sumemus isteti, slovenskem jeziku, so Pleimaisore Kmetijske in rokodelske novice.

Horis: Pro, da jih imamo!

Wagner: Ne recimo, da niso karistues ni na recitu, ali za inteligencas no zedlastujajo. Kaj bi zelcl ~~isteti~~ kaj bolj kaulturnega in uoboltes političnega.

Horis: Če paminilims, da je Kvanjšha Čebelica že v prujem mator gnech loba, ligona, mnamas, podariti vednostel Novic r toum, da so rplisne, slovenske.

Lurga: Kaj pa namim o reboj Pinnuroo pinnis. To mi je reči, kot reči drugo. (Pokaži knjigico.)

Wagner: Greda, ti, ki si zeljubljem do pinnas.

Horis: Okragar rannu, gospod karucipist. To je najlepše doba v zivljenju.

5. prizor

Priznanji, Melha, Guzelj

Melha (pinnas no tari stellanica rina in nchaj hynnes in pottarim migo.)

Gospoda abrajnega podvika sem rannu pripeljale. (Napaka.)

Pri drugem pragu Gunguje, ki je vedus, pidi r oampise. Prari, beari!

Horis: Ali se sčete pedaj pido?

Guzelj: Sčete sem se zamudil pri Melhi r kararni.

Horis: Pa ne, da se hodil ksomu r zelje

Wagner: Ali slisio, Lurga?

Lurca: Se nisi ne bojim.

Guzelj: Mi ne mislimo posteno obnavati mladinoazel chetke:

chetke. Paar, lehan se upodobi. (Pomenejahu Lurci.) Če bi se kaj treba, pa goblin
 iste, prasinu. (belide.)

6. prizor.

Prisranyi bey chetke.

Lurca: Na zdraoje! (Vzame bujaru.)

Lurci (nasvetko) Na zdraoje!

Lurca (Lingercu): To je bujaru, gospod Lingercu.

Lingercu: Hvala. Ne pijem! Mi mi dobro.

Horica: Mi pa, kaj ne?

Lurca: Vsomrajniko goblahor

Prdu naj nasga trisigom;

Paak, ho ji bil očehor,

Naprej najlo Slovencu druu,

Naj golobé

Njbu pokci

Si spime, kajjimi se teje! (Tahajo mi pijajo.)

Horica (Guzelju): Kaj pa Horica mi skajari?

Guzelj: Pogovilijo delje mi od Korhiji nrejo nicenar ric listati.

Horica: Kerchi pa galterajo, da se moede v moede mi tole kerchi jizila.

Guzelj: Soglavem shlejo dejelnega gora. Sam Horica me skupnenu
 zbenar v Pozivinu mi nicenar apravit pruti njim, ker mi je
 Ujegovic posteno shcisl v zobe.

7. prizor

Prisranyi, Velikanyja

Velikanyja (pude tihv shizimata): Hvaljem Hrist, ker mi si!

Guzelj: Velikanyja!

Hörner: Velikaniže, ti?

Wagner: Odbod pa?

Žurga (otkopi k rjuonu): Pogledajem, papotnik! Gled! Tuje se polna casa. Vzamim
ni pij.

Velikaniže: Sprejmite pogledare gostinavik ni bednik.

Žurga: Pij, pij! (ukusni čast.)

Velikaniže (vzame ni pije): Kocel! Zehaj ste utihavili, ker sem prisel?

Grigorij: Ta nam to kaj morega povs.

Velikaniže: Blizja se dan obravnava. Francuzje ~~na svet~~ hajajo, da ^{quikajo} ~~se~~ ^{od} ~~zapade~~.
gaj ribar od ozbroda ni ^{od} zapade.

Linger (na tihem odide)

8. prizor.
Prejiniže bruy Lingerja.

Velikaniže: Velika franciska produkcija je pustavila gospo: Pobrede, kladci, suhad, ¹⁶¹
ki rože za vse človeštvo. So pazrila Napoleonova moči pa so dijao
ni obladavili ~~pa~~ te človeštvo pravic zagrebeli v pepel prjeb.
tjenje. Iz napoleonskih bijer za potobde so obete skorale nos
jensim soete zroje, ki je pruzjalo narodam svetu v tihni pobar
slini ni...

Žurga: In, in, in, in.

Grigorij: Ta klisur pred tem blelim tepcem (haje ne prarjavo sliko) ni mo
quigams zvestoba, kakor zeljnutevje Koselki prj' slavopet mavj:
Hracl se osvojijo ni hrib - zvestoba. Ploreman ne gane.

Žurga: Pa ozpi temu vris njevara sliba tubaj.

Wagner: Si nisi politika.

Hörner: Pros imcte, grigorij kauchit. Je je pros, da je sliba kuhaj. Ono mo
vanje pred berisi ni polijje. (Linge) Taj som pendar
pobrijjati.

Guzelj: Kaj mara me biti kot dijavec medu ljudi in ljudem vama.
moj gosti Rusiji.

Lurga: Tol j' nje, chi pmo za Rusijo!

Guzelj: Ne!

Thoir: Tega pa ne.

Lurga: Zakaj ne? Slovanska dijasa je.

Guzelj: Šer je amirergalna, absolutistična minichija.

Thoir: V hoteli mi robove.

Velikauja: Tu ne človečankah pravie.

Guzelj: Šer pa o tem ne furmo odločati mi. - Glejmo najprej, da
gledimo ljudstvo iz duševnega stanja k narodni zgodovini, da
k poznal, da mi samo krajje na prstu mi da pmo Slo-
venici, ki pripadajoči k * veliki slovanski družini, medu
samostojnega, svobodnega življenja brez nezgodnega vanito.

Thoir: Tega, tega je treba.

Lurga: To je prepisani.

Thoir: Luring boljši evolucija, kakor revolucija.

Lurga: Poljeza pot! Nebo njeu nezgodno ljudstvo bihite, ko računane
ne zna, ne beati in ne pisati.

Wagner: Tu je to, kar berejo, so sami revolucioni.

Lurga: Dubrovčine pa jim pridiga o pokarševni napravi posvetni in
pekarini oblaki in jim objavlja zabo plačilo v računati.

Thoir: Kaj pa šer, ki je samo pod pitishku vlado in policije, za-
nem pa je največkrat odločne od graščinske gospode.

Velikauja: Pisek k Sveti duhu in pazečim sirohe mnogice, da se bodo
zdrujote in puenagale terno in hivoce.

9. puzor.
Prejuzi, chetka.

Lungo dejanje.
V čitljivici v Račovaljici.

1. poglavje

Thiers, Wagner, Thiers.

Thiers: To je kraj kraljevine Francije

Thiers: Tudi. Leta 1789 so kralji Bourbonne, potem je prišel Napoleon --

Wagner: Tu kralji od. Spet so prišli Bourbonne

Thiers: Leta 1830. so kralji Karlo X. ni je prišel Luji Filip, Orleanski, ki je zdaj pobegnil. Razglasiti so drugo republiko.

Thiers: Tu kraljevo po prvi resoluciji gre najprej doli (po prvi) Evrope.

Thiers: Niha videti, kaj bo iz tega. Na Dunaju menda tudi nekaj me.

2. poglavje

Priznanje Gruzije.

Gruzija: Gruzija, drži, drži!

Thiers: Priznanje? } ob enemu.

Thiers: Ali Dunaju? }

Gruzija: Tu v Gruziji. (Gruz.)

Wagner: O, žrtvo!

Thiers: Porej, poroj!

Gruzija: Ali Dunaju je 2000 vreniških študentov podalo povelje od prva, naj napravi kraljevo absolutizma. Dunaj dan je zadnja revolucija po dunajskih ulicah. Metropolit in Cerkveništvi sta pobegnita in prava je objubil, da bo dovolil potrditi pislo in povelje.

Wagner: Žrtvo!

Thiers: Ljudje je čas, da se narodi vzamajo svoje pravice.

Gruzija: Vreniški profesor in deželni podglavnik dr. RutenFinter - Pa slovičan je govoril akademikam in dežel: „La demokracie nam ne pije biti nobena žeter pravilna.“

V. Guzelj: Na Tju je kmelje napodli grad, razpiti osv oparo in se skupaj
zjgati in draziti.

Wagner: Das je invel.

Guzelj: Ne reu. Zgledi in tudi vsi urbarji in kmelje bodo težje
dohonorati svoje pravice, alaj bo treba, ker ne bo hujšine
dokumentov.

Hoira: Revolucije pojro pr narodu najdohodnejše sredstva.

Hein: Kaj pa v Gubljani?

Guzej: Večti iz tuncje in pizpele jedoviterojšnjim v Gubljano, hje je oca vjelo "vived".

Wagner: ^{Fuzer:} Leveda, ho me gnoga slovenske. ^{to reciv} es mateli pr neute nemiki, pi katarik in rajbiki ekaterinhor krip in meli napisus tablo raj fgovino Pod hanoo. Razbijeli in mi knico, pobiti so go zupant ^{Fuzer} in ~~dnjega~~ njega pamega in hoteli dlobiti v peot, pa g mior mogli.

Hein: Pa kaj horejo ti razgovorji?

Guzej: Pranja prav samu ne vedo, kaj. Ne mi knice so se shajeli radi ~~vse hih~~ sem govil, v pitaleu se pa greda produkcija, hu se jam zeli, da je to prboda, ali kaj.

Hein: Ali ne mislijo na neodolne karisti, na pomnoprostost naraiga jezika v medih in sabah, na odpravo privilegijev v dijanit in vopabohi slujbahi za nemiske glemntos...

Guzej: Se daleci ne. Gubljane je nemiskubarske. - Popolit um poredeti: Metavroiti in keloj narodni stejo gardo.

Wagner: Lehej?

Guzej: To bi mislanutor in prednistos v narocle pced pazoga, jali in pparji.

Wagner: Singega n'e.

Hein: Gubljane suva svoj nemiski gnavoj.

Wagner: Je pa ova, hu siva vjelo bogutor in miv, nemiski.

Wagner: Glasus je. Ok se je naboj pematunilo.

Guzej: Di bumo gnoli polojaj izbavitisti in prijeto tam hje je kebe in prav, bumo ~~trajgi~~ snuchi vjelo, iene...

Hein: Anarimo doceli! Peavio muna pusti hudi za nas narod.

Wagner: Telo ji, ubava piti!

Guzej: Pristaviti se je anarimo. Same ost ubo ne podeli, le je

pa prodajeni, zelteva koncesij.

3. prizna.

Dejiny, Zurga.

Zurga: Najre sveta sinovom stiti Gore! - Zdej pa br, kar bo!

Horin: Saj to je prav.

Wagner: Mi kaj bo?

Zurga: Svoboda, prijatelj, svoboda!

Guzelj: Kadujsi čas, ali kajšne prijavnice bita naša slab. Avstrija se ni
svoboda.

Horin: Tako je. Razpravaj se zungarim, ljubljane pogovorijsi ni
razbijajo, morega pa ne ustvari nobeden.

Horin: Razbijajo muški oblast.

Horin: Fu, fu je druga, da bi jo pustačili vse njene meste. Je ni. Oni
se sami smolejo z tako.

Guzelj: Tako pa nima garci svoje inteligence. Oni naj zahtevajo njeno, ni
ni pa marajo vsejeti ravnje same duha. Tudi tako bi smela
resolucije vseh. Oni marajo med ljudem ni nim v domala
budi pazniti, da ima tudi tako pravice, katerih se sedaj se ne
zavede. Ljudem more spoznati, da je nemški maslje hvoice, kakor
je hvoice grašične oblasti. Oni marajo začeti pravo tudi du
sema vsem clovce, ne se gmatat.

Horin: Tako je! Se strode, da kmuc ni delovec mista je sedaj duhovno pri
parjenje.

Horin: Ni se izgubljeno, ako nekaj primemo za delo.

Zurga: Pa je fatimo! Ohišimo veliki zborovanje! Zborovanje skupaj me kar
boje mo ges.

Horin: Enjsem govorim, kakor apotati na bimbostni dan, Saj je volja
bojje, da se bariim z svobodo našega ljudstva.

4. prizor

Prizorju, sketka.

sketka: Gospodje, kaj pa ne godi po prctu?

Lunga: No, kancu se zveclata.

sketka: kene, sketka.

Wagner: Kakej?

sketka: Kar sketka me je.

Lunga (pustopi k njej): Sketka? Kakej?

sketka: Ubehaj mame pitu. Gledajo vedno, doli v kavarani in tisev glave skrajaj pa kar sepetajo med sabo. Oca ni mogoce videti, skrajaj vedno k njemu, ze spet vrtavajo in hodijo po kisi, behra, da jih ne bodo godi s krajo v kraj.

Lunga: sketka to je posledicje.

sketka: O, Pro! Mi res?

Wagner (njej) Res, res!

sketka: Nihar me ne vlecite!

Wagner: Saj res me!

sketka: Pa se smejete.

Thoin: Kaj pa prarijo?

sketka: Kdo?

Thoin: Oni doli v kavarani.

sketka: Ne moremo razumeti, kaj govorejo. Pravno zato me je stek.

Lunga: Nici u ne bij! (Angim) Popelimo doli pogledat.

sketka: Pa nihar me prajte, da sem vram kaj prarile. (vstane)

5. prizor

Prizorju bez sketke

Thoin: Mi myti je v meste tudi kaj resda?

Guzelj: Laha! Disto je poite, mogoce pa tudi neki popobuila iz Gubjane.

Hörig: Redorederum, heho podu uoioe upfirale ma mescare.

Guzel: He misliji, redorederum panes ma hegoius in dobiehe.

Luzga: Pjotimus jote pagledet!

Wagner: Pjotimus!

Hörig: Pajimus! Oni moj misliji, da mi se ne venes mitered, se toho
boms gredati nyskovi misljepi.

Guzel: Podimus pezeroinani (Pam. cuffios pagleda Luzga.)

Luzga: Leduorini becedani: Luzga, ne itegujjepihe (se smegje)

Guzel: Mi je tako, ce je hocete. Pjotimus. (redorederum)

Luzga.

Spencumb.

V. Pjotimus: Karani. Thod & heho gadoj in redorederum, ridi se ma ulede.

Ma steni arajera stika, heho & Eiteluic. Tic miy, bife. Lero strauder thod.

1. quizar

Pegoree, usnjia, ishan, lester, klobuicar, Linger, Pjotimus.

Pegoree, usnjia, ishan, lester in klobuicar (ude pri miy, bife, parimic glas.)

Pjotimus (hodi nurogno pri sobi.)

Linger (vesti pri drugo miy, paktice Pjotimus & gado to ubi.)

Pjotimus (quibropi.)

Linger (pobikoma): Tchoj se sui samle teho mehanu pepajeci?

Pjotimus & miyue & paneni: He reu. (Ljet pri sobi.)

2. quizar

Pjotimus, Guzel, Luzga, Hörig, Wagner, Tere.

Guzel (puste & drugomii): Tober clare, gopoda!

Pjotimus: Tober clare, gopoda shrajini rodniha.

Guzel: Tchoj redimo! (Ledej: & prajni miy.)

Pjotimus: Poin moj poblejicu, gopoda?

12
Luzga: ekethe naj pinceru stellerica pabuka.
Pinceru (ga dlabradjur pogleda ni vidide na brn.)

Wagner (Luzgi): Fehoj jizis starega?

13
Luzga: Her nu ne mara.

Hoiser: S tem se nu ne boate pickupiti.

14
Luzga: Le tuzi ne nameravam.

Guzelj: Potem pa ljudi z eketke ne bo nje.

15
Luzga: Naj pa izbira, koga sima raja; mene ali starega.

Wagner: Shli je pinceru. To ni nihkva pincerjara. On je oca. Pa si teli, da mehoj sima.

Hoiser: Vi ste pa praktiseru, gospod kancelisk.

Wagner: F, recede. Jaz damu nilej na to.

Hoiser: Same ljubezni ne dela pinteru na juhi.

Guzelj: ebaa, liti je si hej dengega zraen.

16
Luzga: Vi ste materijelisti, gospodje.

3. prizor

Prizorji huj Pinceru, Palanu.

17
Palanu (pinceru rino in hujmeu ne tasi.) Pozdravjini, gospodje!

Guzelj: O, gospo, reciba cart, da nam pros namu potuzite (Le muzje)

Hoiser (na Luzgu.): Res, res! Teliba cart. Nam pa se metoite!

Guzelj: Le me lepse prije, ce je metoista nejna roka.

Palanu: Ne pceru, ce bi bila roaj za hehik leictest mladjoa.

Wagner: O, ljudi taki se sutamo potastine, hej na Luzga. (Le muzje)

18
Luzga: Secede, recede! (Trojne catio) Na golraji meter ni dellat. Prej nje je prazen prost!

Hoiser (naboti Palanu): F, namu, z namu, gospo!

19
Palanu: Pa naj bo! Na vase zdraoje! (Piceru in jizje) Her pollicite, ce bo se treba. (bdrate.)

Vic (u skingj simejje)

Guzelj (Zuzgi): Ubi phicij Bogu, je pisanu u prebenu pisanu!

Wagner: O, saj je prar prijeteu tele manar. (Zuzgi) Ker no duso ji pibij, ne bo
zabauy.

Zuzga: Mi ste od praga! Tebe vajue stucei se gode po prebu, vi pa simete same
plazgo na jezikih. - He, gospodje messianu, kaj pa ste danes tako bthi, bod
bi bil veliki petch.

Klobuica: Saj samo petch.

Zahar: Kshilim, da mi detci - veliki petch.

Kuzijer: Ta maw posto poblegniti boji vey glass.

Tigorec: In psemili vse misluice in mislone.

Guzelj: Kaj pa je?

Sectar: Mi mi ne veste?

Kobin: Uti.

Sectar: Demogric!

Guzelj: Uti, diganici zemu vedur zeduy's, ci je hej morega po prebu.

Klobuica: Danes je pol mihi Tuzicau qui muci u ^{plakavici} ~~stancu~~ in je pravil, da ste poble
u Tuzic dva berta, Blaj in Valentin Anukle od P. Sue pod Gubeljem
in pogoviliti obzag, ces, da je zelaj gospoluc proboda mi da morbem
oblacti mi nci.

Sectar: In da prate kumelu quisle u svojimi ^{prafelajji} ~~prafelajji~~ ter poblebe Tuzicauam,
helo je gospod.

Tigorec: Kshicauis se zelo mureli obarajiti, da bi se suavitu pred napadi.

Guzelj: In vi se tega bozite?

Zahar: To misl spasi

Kobin: Saj je u Tuzicau mi ne qui nas.

Sectar: Saha huga se pade zancere hudi strugam.

Heri: V Radostjico se ne bo. Telo bi hotel ku pogrjaviti in groziti.

Guzelj: En zakaj?

Lester: Da bi nas, meščane sprostili in obrodili, da zamikemo podlago.

Guzelj: Če bi se upali hoteli postarati bratov in sester, bi se kmalu postali gra, sčinski gospodari.

Tegorec: Pa tudi delavci in obrtniki, strovarji, ogeljarji, bi ne bodo gozdni, pač pa med gradbeniki in prevozniki gozdarji.

Wagner: Oboje naj preplasi, da jim bodo prile obznanje in izbrničanje delav-
nega človeka.

Luzga: In da bodo spravili sevanje oblasti in pameti in spoznanje, da je Slove-
nec enakopraven z vladajočim nemcem, da je na svoji zemlji svoj
gospod in svobodni človek.

Guzelj: Da, da gospodje meščani, zdej je prišel čas, da si naš narod postavi svobodo.
V mudi in v tle mudi postoj slovenski jeziki kot enake prave nemikemu.

Luzga: Na quos merto!

Tegorec: Naj bočete s temi norotarijanci. Mi živimo v Avstriji, hie bo
hulhem pibljnista ~~hulhem~~ Frankfurtu in Nemcijsi.

Guzelj: Le, ampak kaj nas Slovencev!

Luzga & Wagner in Theri: Taki je! Puz nas!

Tegorec: Nara kupirje tice z Nemci in Italijani in nam je ore eno, hie
od nas kupirje, samer da dobro plaice. Naj nam bari to krajika
speaker, bi nikomur ne pristam z njo //

Slabican: Pres je to.

Luzga: ^(Luzga) Je ne zakaj, gospod obrtni podroci. Krajice vsehine, hi je hie
spraviti ^{garbiti} la ~~je~~ ^{garbiti} ogle kaje. ^(Luzga) Ter omikam post se bari za ^{svobodo} ~~svobodo~~
~~svobodo~~, hie se kaje v samobitnosti in kulturni sloziji. ^(Luzga) V tem pa je
prot izobilicovan in izobilicovan jezika.

Wagner in Theri: Presnicio.

Guzelj: In vaimu metericemu jeziku marame postariti refavo, hieji

zaduži, potem bomo sile podeli novod, slovenski narod. Toller tega
ne bo, bomo samo parizni, klapsarhi Kranji in sivi rci.

Lurca: Pogledite Čeho!

Wagner: En Hrocte.

Tigorec: To so izdajalec!

Theré: Ni res. Zaredni so.

Lectar: Ali puzo za to, da vidame vse, karha je. Ta so mure ogleali,
pateu pa naj zmanimo nemški eli krajjski. Ali puzo
za vero, dan, cesarje.

Theré: Vere vam nihče ne grelje.

Theré: De peraje puzo psi.

Guzelj: De dan bomo pa sile, ho nam potvornim muto, hi nam potpade.

Tigorec: Ali simamo puzojenja, hi smo si ga podelili s quidmestjo in znanjem.¹²
Ne more nam biti ore ens, ce nas si me vake pravice uopati.

Guzelj: To se pravi. Vi s puzojenjem sinete pravico do izrednega puzojenja,
hodu ga je prej puzojenja pa ne, sine sinete miti bega, bar hi
nam po vseh slovenskih in bojskih zapovedih qupedata.

Theré: Heber, no primer nam, hi simamo utd.

Lectar: Kaj, da sinete rsi? Sinete perarke sluzbe, vedem dohodata, hi
ga sinete ritač drugi.

Theré: Vedem in vedem jucka. Na heber vidje muto nam sibi miditi
ni, he mizmi nemiskutaeji.

Lurca: Bo karaku drugade.

Wagner: Lov gre s miselama puzer.

Theré: En, upajmo, la pravici.

5. prizor

Priznanji, Miha, aboci, potem Petercu, Polanc.

Čnje u smuder s pecto m hlici, poudruje, poudruje, hi ne plizajo. Na ulici

se pojavljuje. Nekas elohia, z vilami v rokah, ki vpije, revolucija, revolucija za
njim govori, da je v rokah, ki so pristi z njim.)

Klobučar: To je kuhar.

Fahar: Za vseh počela imen!

Kurjar: Točaj pa imamo!

Trgovca (zopreda drugi obus.): Nekas elohia! (Zamahnem v roki.)

Lectar: Pa razgrajati in otravci.

Klobučar: Je že spet pijan.

Meša (odpis kumpus mate s scite): Revolucija, revolucija. Pravno prav!
Za vse se prind običajem. Za vas in za vas.

Pričevnik in Palonc (obojite drugi straški vohod v roki.)

Mika: Za gradbenike in za pesnike govode. - Dol z njimi! Lohoda! Prorice!
Dol s pesniki! (Kone z vilami drevci, pesniki, Miko.)

Pričevnik (za pume v kraj.) vohod drugi, naj in pijan. Dva nos puzi spet.

Mohar: Ne pričevnik, da je v rokah in v rokah samo to feld, da se ga misim
vsega z gospodičmi drevci v karavani pričevnik.

Pričevnik: Pri vseh bi ga tudi ne bil dobil.

Meša: O, pravda, prepričani stebrani elohia me pume med govode --

Lectar: Delaven, pa delaven.

Meša: Kupam, kar jezile za roko! Točaj je naš običaj že na smrtne po-
staji in vseh čas je to cikletem govode govode in vseh
reimov. Se pričahyta, nam je govode vseh skupaj. Rev-
lucija! Dol z govode! Dol s farji in pesniki. Tudi papir
ni nič nič kiba. Ljudstvo bo vseh, kaj je prav in kaj ni
prav. Revolucija, revolucija, da scite! (Je na ulico.) Rev-
lucija! (Obroji puzi govode za njim.) Revolucija. (Se oddejuje,
obroji za njim.)

6. prizor.

Prijatelj! Bez strahu in obzora.

Kaiser: Sedaj moram pa sloščiti.

Lectar: Kaj to!

Princ: Pa pijanost!

Guzelj: Glas ljudstva.

Trgovec: Kralej pa za beko ljudstva.

Kaiser: To je tisti del ljudstva, ki upa govoriti na glas.

Klobučar: Vprijanost!

Kaiser: Tisti je, ki mihi v pijanosti ne upajo, radi ničesar.

Guzelj: Večina.

Kaiser: Obvisi se zdi, da je to sile prvi kvantilec, ki je sama sile nekaj malega siloval. Za njim bodo pristli drugi, ki bodo vedeli govoriti neč.

Lurga: Nikar ne hodimo, behar maibe obseg vrste kavi. Revolucija je!

Fhar: Tje?

Wagner: V Galiji!

Klobučar: Jem bo Redechi zavetil.

Wagner: Ma Ogrskem! V Parizu ni ne turajin!

Muryar: La pi nas ne.

Wagner: V Gubljani je je.

Lurga: Fu se sivi na pu beje. Lani ste povedali, kaj je v Trstcu.

Lectar: Pa v Redos G'ici ne.

Wagner: Če je pol vrste v revolucije, pa de paue v Redos G'ies ne bi zni, sta - -

Guzelj: Pri holi pes mela čudno.

Klobučar: Nje dobeza nas ne čaka.

Muryar: Če bodo pakite zaobladi, behar obilno, potem gotovo ne.

Trgovec: Tje bi bile pravica, če bi pristli neki na ablat.

Priloga (odide, odhoden je pristal).

17
Luzca: Kje pa je zlataj?

Guzelj: Blant je samu tehnik na mestu, ki je v gostinski sobi. Čije s hudočimil,
potem je vseeno, ali je sama gospod ali berec.

7. prizor.

Prejšnji pri Palacu, Tripot.

Tripot: Dobro dan, gospodje.

Puceren: Dobro dan. } (ob pnuu.)

Hele: Bogdan, ače

Tripot: Naj mirno se zamurijo, da sem prišel s karavom, ki je par za par
le za gospoda.

Puceren: No, no! Mihi se ni péceno, da je samu za eno.

Tripot: Vem, da mi péceno, ali - če je bilo do zlataj, da kmaluje nimu
spadeti sem. - Danes me je pa nekaj prigledo.

Puceren: Taks?

Hele: Potem pa kar na dan z besedo. Prisedito sem k nam.

Tripot: Le obuj me spodobu - No, ho so bili Francoski, sem sedeli vósi
kar predi med rjéni.

Guzelj: Le priznate. (kaj govornu stob.)

Tripot: Pa bava. - Mi niste, kaj me je prigledo?

Guzelj: Kaj pa?

Tripot (opredela previcno obrog sebe): Vprašal sem prišel, kaj to zlataj.
Nekaj se plósi pa nič notavinege. Sem pa dejal: Prijeti npra-
šat tje s karavom, mogoče recitate kaj zveš. Kaj oči, če kar mate
pshajati ki ne morejo.

Puceren: Le mirno me jili niseu, kadar p se je obcasal, kadar se
heba.

Tripot: Pravu to me je shabelo, če se ne bava kaj napóms obrnil med
gospoda, ali pa se kaj nerodnega zveš - mogačufe. - Kaj to zlataj?

Luzga: Sloboda bo ni pravica bo ^upisala, delj pa mi ljudi Slovenci lahko v tolehi in
uvelji v našem jeziku in po krameljelu lahko pisalo po naše

Trigob: To je ni tako peč. Mi je, ali mi. Le, kaj bo s klobas in decetins, to nas
komete zamisla.

Klesar: Tonesu u se ne more peči, kaj bo.

Guzelj: Kjeti pa je, da bo tudi to omiljeno

Trigob: Odpravijo naj obuje. Družice vse bo vsifje nima nobenega pama.
Kecor ubiha je marš v Pucheg, da bo naše ljudi namental in
hilo ro, kaj bo potem iz tega.

Pisecem: kten bodo naši naredili?

Trigob: Eni je.

Pisecem: Kaj jim ne, ne drugega povedati, behar: Revolucije.

Trigob: Je že dovolj. Ljudje so to besedo že dostikrat slišeli in jo vseh
pafage behi, behar u njemu zdi, kaj po svoji kmetički pameti
pravim pama to: Pravičinke gospodine perinas o gospod -
Druge je naj ostane, behar je.

Klesar: Mi nič ne mislite na to, vse, da u se drugi ljudje tudi ne
soču, ne pama kmetije ni da s mejo kiti tudi svoje potrebe,
hi ne opravljajo klobas in ne druge decetins.

Trigob: Oh, to me zbujaj ni nič! Ali, mi, kmetije pama uclajeni.

8. quizas

Prijazni, Potrbe

Potrbe (Kroščen bodi) - Dober dan gospodini gospodje. (Pisecem) Mi so
prava hje blizu. Sem pisecem, bar u naroditi.

Pisecem: V kuhinji je.

Potrbe (brice rhuji stambe mesta, u obrne.) Se uchej naj nam jim
porem, je ^{na}ribar ne zamurijo. - Kaj vsi gospodje žiber
stisijo - Kroparhi zebjanji u pripravljajo, da pridejo u

Radosly'ev ni se zbirajo - Karamizinski, da bodo pristi'vci shajaj. Haj
kocijo ne vem. Sami boliko, da reče. (bedide + kuhinji.)

Pogorec (victane): Zven zapet legorino. (bedide.)

9. prizor.

Prijinji bry potroke in legoroc, rajenee

Klobučar: Ali se boji!

Zobar: Je bedi'cās.

Vajenee (vstopi k klobučarju): Gospa majitica prarijo, naj grejo ga gora
majitec domu.

Klobučar: Haj pa je?

Vajenee: Ni miso pehli.

Klobučar: Reci, da pridem kameles. Delarino in slacino pa tehy zapiste.

Vajenee (zindeu): Zapeti?

Klobučar: Reci, da imete danes vni posto, pa zapiste.

Zobar: Se pi nas tehy praj.

Vajenee: Ta no prvi pehli?

Zobar: Haj uhajene, reci.

Monyar: Tu se pi nas.

Vajenee (zindeu): Tudi?

Klobučar: Se hiba pojete pa shouraudinaj.

Vajenee: Vnu. (bedide)

10. prizor

Prijinji bry vajenee potem biriti

Lectar: Haj se pa nič ne bojim. Se jim baw ze postavit pr estu.

Zobar: Ni boliko, kot radostly'ski zupau. Tmes biriti!

Lectar: Saj ga poznate in beka pispeht imajo ljudje pred njim baw
nete.

Monyar: Je ze res! Mreame peba je pa poudale.

Pirio (stopi se pred, salutira): Prejzehl, gospoda! Gospod gospodar, qucolliva
frava jih persijo, da gredijo gospod gospodar Tehaj damor. (Salutira)

Lectar: Plei, de pridem kumela. Ledej ne utegnem. Ti pa stoj pred stacim
ni straji.

Pirio: To se ne pihede odhod kaha unclifepersona.

Lectar: Teh je. Lazi, ti pravin.

Pirio: Prej strbi, gospod gospodar! Vam, hej je greto sluzbosanje v
medu. - Prejzehl, gospoda. (Salutira in odide)

11. prizor - Puzinji bey kervan.

Trhar: O, vidis. Ti sima straji.

Tripot: Haj' go kociji krapanki Kuradi v Redoslavici?

Trhar: Ahunda pendi nehej' godobnega, behar Predbijani

Tripot: Lijani minceje klehe in decetone.

Trhar: Fung' pa druge begote, hi je klacij' in hi je goli redi zueblji.

Tripot: Bog se pruznej

(Publignijje se bliici, Proslucije, dol z gospoda, s sosedet.)

12. prizor

Prejzehl, ebilca, Valitar, Predbijani, straci. ||

(Gpovod je obital na ulici. Predbijani, oborozeni z ostami in s par
pisbanis roclijo s seboj zvezanega Valitaje, hi se obraci spehujjeje
ranj.)

Straci (hi misli gela' pisbo, burno odpre vrata.) Za murter pms nam tukaj ped.
pel'elo ^{Valitaje} puzvege, hi pojde na gange za svoje grehe. Cdejte mi ga mi puenis.
kote, ali mi se bde, hi bi bol vreden te canti.

Guzelj: Tohr enclatano to me pojde. Te je kuhaj enclibe ni gradicunche
guzroche, hi je dulej se misie ni oditevil ni ^{ime} se soje polno
vblact. Lije bo haj' perrredito ni zepelito, se bo na drugi na,
Lije in pod druge komando. To shojni vrdnile vas pravin

pred nepremišljensimi dejanji, ho bodo nam v svobodo in vas pr-
zročjam, da nemudoma odložite sklep o vojni, za katerega našoj su-
bedni spred vas nisva pravoce.

Šiška: Kaj pa še naj odložimo, Voboli!

Glavosi: Voboli! Vajc pa! Šeite pa vsi jih smeli! Zdej je svoboda!
Zdej je revolucija! (Nabralo se je na ulici mnogo ljudi, se
vzeli bešci.)

Singer (nepojeno od drugih odide dozi stranči voboli)

10. prizor.

Prizorji bey Singere, potem Vobla.

Prizorji: Či je Voblar kaj zehoval, obložite ga in vodiš ga do sodbo.

Glavosi: Sodbo! Ga ni več! Svoboda! Revolucija!

Vobla (pripade maglo po ulici, se zunej): Kaj primate, ljudje bešcaški?
Kdo nam je dal pravico in oblast, da pogovilite obsoj, bešcaški!

Šiška: Revolucija je in svoboda.

Vobla: In priške novice! Partihomur pa? Koga hočete streljati? Mi ne
ne bojite seho in kazni boje. Mišite, da se da Bog smeti.
za novo. Vsi nam boje vas pozročam: Čojje prvo, či ne
nikomur ne bomo pustil dati odrogo za prirelibandici
spred. Pa šajte, bešcaški pred celo faro.

(Odložajo priške.) Zdej pa damos na delo in izlijte si tebe
miš iz glave. (Šaj med vrata v kasarno, pa ujet obse na ulici)

11. prizor.

Prizorji, Barba, potem 4 bešci

Barba (prikosti z bejovs mišle): A, kuhaj si, mesina, zifanc, in se
epi revolucija, jaz pa naj sama garam danec. U, pa priške
ima, ki junele, te. Mi si se pumels bojos ustalil, jih boš
se reč! Da te se ipam in pred ljudem in se kuhaj pred

prečaitilim zgodovinu dekanov. Prij, prišel gre, pa danu.
aloha. Ma greu. Zdalaj je revolucija!

Barba: To pa mi je dela revolucija! (Ga uohue z melle po glavi, da
mu pade priha iz usta. Ga potegne za roko) Ma danu, priu.
Prij! (Ga odvede)

Pravici (itinja) priharshej po ulici in razpise narozice, poteryj odlozenu
pudke in z octobojenim Vaktajem odidejo.)

15. prizor.

Prijunji bij Barba, Vaktaj, abhe, Gudetn in beršev.

Vook (ne obrne v kavarnu, pozaru misli narozice, potem): Dober dan, gospode!

Vai: Dober dan, Bog daj, prečaititi!

Vook: Kaj prihod v ta prostor zbuja gotovo presencenje. (Abhedu ne
odgovori) Alime?

Prešerem (vnu pismehue stol le pozari mizi) Tzoolijo, prečaititi!

Vook (vede.)

16. prizor.

Prijunji, Paloma

Paloma (iz kuhinije, la dekanu): Hvaljem Jezus Kristus, prečaititi. (vnu
pogubi roko.)

Vook: Ance na pehe!

Paloma: Kaj pomeni ta izredna čast?

Vook: Takoj vam povem. - Kaj se je godilo tu na ulici, ste videli?
To je glod francoskega-franasarskega duha, ki se od revolucije
nem ni po Napoleonu ni uchel razprastiti po naših krajih.
Zdalaj je v februaru revolucija v Parizu vjatu, spet na novo kuhnil
svoj obup po Evropi, hi gre iz melle do zadnje rari. Tako tudi ma
se melle in naša dekanije mita vitela zararosaue proti refrenu.
Prijunja ^{not} ~~not~~ gre proti vrbi poretu in prihvati oblasti in se rifu
kuga

more govoriti v pravem, kar čuti katoliški in aveliziki. Znan
je, da se pri nas v karavni in gungo podelnici zlova inteligence, hi
je izrajite močiteljica in močelnosti, ij hetero yvojajo gojari, hebar
ste ga smeli prilikih namurah v odletu.

Guzelj: bjevitite, pjeantiti. Vzmeti ste. Ta ste pristi kemutek prej, bi bils
^{čisti} čiste, s heterinimi sem jih pravil in zabiteral, naj puste
odloje. sheme, vedda, mirr ubogati. Tete, ho ste, pjeantiti,
zagroziti z odkram odvejo, kar pomeni z bojiš kazniš, so se
vdela. Torej, hda sima ljudstvo v pokolu? Koga pouda in se
mo pokazava?

Vork: Jo za res! Kralje Bogu, do sedaj se vedno duhovščine. Ali, hda se
zavaja?

Guzelj: shari mi, ho pravite, da pro močiteljji one huge, ij hetero yvojajo
teka bezglava pogorilcuje, hokur prej avr. Pjeantiti, mi se
lepi zadržimo za tebe domuljine priznanje. Ines pristasi
duha probode, resnice in pravice, hi naj jih bje deljev res
ni narod bez privilegijancev in ybraucer.

Vork: Torej franjazani. V tebi dngibi mi morda za vas mladi kooper
ratav in pribahujem, da se je bade v bodoče agibali.

Polanc: Oh, pjeantiti, prav mi je pregršnega se ne godi pri nas.

Vork: Vsi mi ste prizadeta, gupa. Imate abik, hi slufi vsem. (Guzelju
in drugim) Tudi vas sem hotel se dobrohotno opozniti, da
vsa puer se rodi se blagorobnosti od gungo in se bi
ljudstvu v pluctu ypodaj. V raito havis ho, se dobroznanjem
opozniti ypsitavte (Vitane.) Gungod kooperatae, vigeite
v menoj, ne?

M. prizm.
Pujinjo, Toman.

$\frac{1}{2}$ (Augen pleh groue in Höhe „Pis Valtayir gar!“)

Toman (obdobje med vrati, ko zagleda dekana.) Steje glotoko upisovanje, pucanje, ti! (klic pogubi, kaho. dimgum) Pozdravljeni, mi' shupaj!

Lucina: O, Louise! ||

Polona: Louise, Louise, pozdravljen!

Toman (ne jahuje z Guplem, Heidem, Thomyem, Fuzo, Wagnerjem. Vsega pozdravi o'g'je) O, oie Tripot! Proq zadelj!

Tripot: Proq delj, Louise. Čakod pa je tebe pincelo?

Toman: Tancos sem pincel.

Tripot: Prar z dursaja?

Toman: Bil sem že med tem v Gubljani, ki je piskinila la dimgum se cu petel namste na celo.

Fuzelj: Stej pa?

Toman: Verti so na grad razabesat ^{Frankfurta} čerur, redico, zlebo nemishi zahtava. V ^{idam narodni gude in je} upreoduffe igrele godba. ~~Stolnik Thoma~~ sta gozra je ljudetor hlicalo staro scrayu in slojni vberučje. Mi, dimgijibi do. nembi abedemishi pa pmo pucsi zarlavo pucli in ne ujemo nubi oberili nati, slovensko. Vidite k'hole! (Potegne iz polne barbe slovensko hotojnic in jo zanikate po sobi.) To so naše barve in te najbodo pimbol barbe za svetoda in prasio slovenskega naroda.

✂ Zartu.

Sejanje se godi v marcu 1848.

92
67
172

Tretje dejanje
v Koranici.

1. prizor

Luzga, Wagner, Metka, potem Palanca, Bisterca.

Luzga (pripenje z Wagnerjem na steno nad okni zgodaj napis v slovenski barveli: "Faktersko združeno Sloveujo"): Sam Metka kajar ti nas bil vesel, če ti videl, kako čestimo njegovu geslo.

Wagner: On gre se dalje. Združeno voh južno le Koranici.

Luzga: Mi pa rpolo voh Koranici.

Wagner: Kende dela na načrtu za ^{mi} slovenski jezik.

Luzga: Se balje.

Wagner: Palachy pa je drugoga mnenja. On meni slovenske pravice riije, kakor narodnost.

Luzga: Kakor se ne zgodijo narodnosti, u kudi se zgodijo drugile pravice in mi človek.

Wagner: To ne velja za vse. Samo poglji naša kemite. Oni se narodnosti ne zgodijo. Klavraj to vedo, da es Slovenci. Vedo pa, da se jim s flahr in desetno godi hiriica. To u pravi, zgodajo se pravice, občuti se tek Bumen, koraj svojatue pravice.

Luzga: To je res. Slovenci pa so narodnost in narodume ojiu.

Wagner: Na prvobni, narodnost na prvobni in narodni mišti, her ristijsi dobrieh samo s kuzjijsi.

Metka: Pa ne vri.

Wagner: Opratite, zgoditine. Navzoi se vedno izjuziti. ||

Palanca (je stopila iz kuhinje, pricai bere): Faktersko združeno, no Sloveujo. - Kaj pa pomeni to?

Wagner: To je naša zemlja.

Kurga: Vse Slovane na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem združijo v skupno deželo Slovanijo. - To je naša naša domača.

Palana: Jaz tega ne razumem. - Vi že veste, ki ste mladi in soderni. V starem glasu pa to ne gre.

Wagner: Kaj pa govorite! Saj niste stari, gospa.

Palana: Tudi, če imam kakšno hčerko - morda miselnost še mlada.

Wagner: Stara pa tudi ne.

Kurga (obsepi, vadi pobe in gleda): Tudi, parala je stara.

Wagner: Čeprav šof Slavicele meni, da so slavjane žalostno pravi radi, hčerke.

Kurga: Kaj nas briga! Žalostna je pravica, Slavija žalostna in žalost je čas, da gremo v boj za našo pravo stvar.

Palana: Oh, le boja niha! Vi ne veste, kako je bilo vse to čisto prebno, ko smo stisli, da je vojna na Kranjskem, pri nas pa tako lepo miša. Če mi lepije, vsem pešcem, hčerki. Oh, v deželi in v slaviji, to je najlepše.

Wagner: To je golob. Mi tudi pravica naše biti prava, čene, misel ni misel, ampak podložnost.

Palana: Vi je ipet tako govoriti, da mi nogoča svetlo, hčer in leži.

Prečkan (je pogledal iz kuhinje in se lahko umaknil nazaj)

Wagner: Niha se ne bojte, gospa. Videli boste, kako lepo življenje bomo imeli v združeni Slovaniji.

Palana: Bogdaj! Da se ne bita slabše, hčer dandaj.

Kurga: Pozodi se gibljejo. Mi naj bi pa upeli. Ker je sam pod pestiščam objubil metar in daroval Slovane in hčer. Vojvodinski hčer in imela v Ljubljani Karlovcih soji pravi skupnosti, na Turčija in Prden sta ustanovljeni društva "Slovanija" in v Pragi se je našel veliki

Glavanški kavgas. Ali pa naj stajimo križem roke?

Metka: Kaj simamo tudi pri nas vendarle strajo.

Wagner: To je udelež družega. Narodna straja je za to, da pravi križ ni gube pred razgrajali, roparji in katorji, naše delo pa gre za probado in pravo naroda.

Polana: Vbojzemu sinu!

Wagner: Pojdi, Zurga, greva! Z Bogom, gupca! (bolske.)

Polana: Z Bogom, gupca.

Zurga: Z Bogom! (bolske.)

Polana: Z Bogom!

Metka: Greva za kripeljčke in jekno, mame. (bolske z njima.)

3. prizor.

Polana, Priscum.

Polana (za se): To so mudi za kripeljčke.

Priscum (iz kuhinje, kafe na mizi): Kaj pa to ti getaj?

Polana: Z bar bodo simeli.

Priscum: Kuhaj?

Polana: Kuhaj, ja.

Priscum: Pri nas? Zungam naj greva.

Polana: Tji pa naj ga simajo?

Priscum: Ah, ni je acc eva.

Polana: Zungam ni pri nas, za greva pa naj greva zungam.

Priscum: Jaz bi raje raje si del, da se hndeti že prej zungam in bi bilo to neke revolucije in naše karame.

Polana: Karame ni za gmeaj ljudi. Nas gmeaj se bi gmeaj le gupca. Če se tek me pr, boi pa shagal praznien mizam.

Priscum: Tega pa ne vidis, koliko jilo je upeda, odhaj se sipirji ki pcheljami, hobas, da mame jilo sam, prava pred njimi ma kelenila.

Polana: Kdo neki?

Pisec: Skuriscenje mi ni vše.

Polana: Kdo skuriscenje! Pridejo pa drugo, vedno njega ni.

Pisec: Lingor je tudi najstari.

Polana: Prasa je. Pol dne je vedel pri enem kofetu. — He, ne boje nekak na muce ni muced naprej, kar je stival in bi bil se, da ga ni Lunge uchnil, hekar zaluzi, kaka pobuhnjence.

Pisec: Soeda, Lunge, ta boji Gubljani Lunge!

Polana: Kaj ti mi praz ne njene?

Pisec: Vse! Talle pirkalim, ze bi ^{bil} pred pasrod r opevednje in smel proo beudo, hoble...

Polana: Je pa hucnjena fant, hi nje zimite, kar misli.

Pisec: Samo enega mi se zimil.

Polana: Vse pa?

Pisec: To zaluzje nase skelke, hekar liscice zaluz.

Polana: Kaj pa naj vse? Pri mledih Gubelci je ze taker, da se najprej sami med sabs nimije. Mi je bilo pri mame kaj drugace? Kalsko vane si hodil ze mame ni gubel drug mame, hekar golob pred skelke, predno sem ti dovolilo, da si me praz skelke hucimil na lice, vele na lice. Nje hucnjega ni bilo. To pa hekar najdebiti vedis. Saj je skelke mucedar mije heci...

Pisec: Kaja je ne?

Polana: Tudi, tudi! Tu samo zebo mintim, da si me je takske prite, mudi ni zimice r sabs, da ne bo gubla, kar r praz skelke, hi ji bo nastarjen.

Pisec: Naj bo, hekar se. Joz sem ga to, da gre z domes.

Polana (zavzdane): Kaj? Z domes?

Pisec: V Gubljani, ta tati naj gre. Tam bo najbolje spavljence.

Polana: Lepo upisovale, daš rebi sin muvi, če misliš, da bo pri teta, morda bolj upošljiva, hehe pri mami dave. Morda je morda mi oči, heh reš. pristojnosti mi naraščajo za strelke, hehe na strelci.

Peteren: Teta je morda mi pokojna žena, hi ji ne vidim nobene ma-
leubast. Pazila bo na njo bolj, hehe se bi bila rajne.

Polana: To si se za zadefam. Klava žena bo morda strelci morda, hi je pa. Sami pusti, hehe je bilo pri mami. Tudi kobilček, pa če je bil se teta morda mi tenar je bil dovolj preporen za kobilče.

Peteren: To ma pila je zapovedena, hehe mi hej---

Polana: Tandanes za morda mi reš teta prava, hehe ama boli mi.
Mehne bi morda, hehe ga pri nje.

Peteren: Ravno zeta, mislim, da bi bilo bolj pri teta.

Polana: Hej pa huda pucha?

Peteren: Hej pa hane mar.

Polana: Se je govorjenja. Morda mi reš mar, zobje pa se je teta mi to
aprodaj, pa morda morda mi se najej.

Peteren: Ravno pri rebi, da se je oči. Gubljav miš kuhet.

Polana: Vra Redodjice me pozna za dobre humorice. Ni bilo sinne, da bi
jaz ne bilo kuhete za ošefa.

Peteren: Ali je svet mi se hej drugoga.

Polana: Jaj morda za to. Morda morda je pri materi mi dasta slaba morda
biti, če ji morda naroseti ošefa bolj drugo.

Peteren: Se žal ti bo. Licer je bomo je se govoriti o tej zadevi.

3. prizor

Pujšnja, potok

Potok: Kralju bod! - gredjine prava pa gupod.

Polana: Bog daj, miču! Hej pa bi morda?

Potok: Karktajeva prava so narositi, naj jim pri morda mi se hehe.

rozolijo, bekas zadužite, če je sanče.

Polona (Pucirno): Ali je še katera?

Pucirno: Za derehtajevs fraso bo je je še. (bedide & kuhinja.)

Polona (za njim): Pucirni jo!

4. prizor.

Polona, Poloska.

Poloska: Ali govedine ni danč?

Polona: Nekam & morda je šla.

Poloska: Ah, tedi Kapan & Kammigardis mo je del pisarnice za njo, naj je danč
njij sami. Pa pucirno, naj ji je prvi dojo - saj nič ne reče, kaj pise.
Edgros je naj napreje do pabote, da je pucirno najj, in polti
Kapan: - Nam najj gude pise za rozolijo, da je ne baw maika
ki aprohodi za marta. (bedide.)

Polona: Za prav, kaka! (Gleda pucirno in ga obhva & žep.)

5. prizor.

Polona, Metka.

Metka (pude s kifeljei & papirje): Poloska mi je povedela, da ravn je dela pucirno za
me.

Polona (ogleda pucirno in žep): In je. Kdo za ti pise?

Metka: Poloska pravi, da Kapan & Kammigardis.

Polona: Kaj za ti hoče?

Metka: Kaj jaz reče.

Polona: Bilo je vedelo.

Metka: Zadužite pa ne pucirni plesala chupj.

Polona: Na, preberi. (Je hoče deti pucirno.)

Metka: Hla vi preberite, mame. (bedide & kuhinja.)

Polona (odpuca pucirno - bere, potem): Hej, mame bo res bolje, da gre pucirna
& Guljano.

b. piizur

Polona, Gparniti, Job.

Gparniti: Broj daj, Polona.

Polona: Broj daj! Gledj ga no! Haj ga je tebe primelo la nam? Pa Job! Mi si ke
pisel nazaj?

Gparniti: Veroj je pisel.

Job: Haber clan, gaxpu!

Polona (Jobu): Si se naveli cel Karohe, haj ne? //

Gparniti: Je pai pisel, ho mi se nevarnosti da bi ga lovili to rojakom

Polona: Da je mi, misli's?

Gparniti: Ce bi se vcceno se bila, se je baro pa je gunguntli ne kade
vija. - Notaje isera.

Polona: To nam ne hodi - her je demis.

Gparniti: Tema ga mi. Sem pai mislit, da je nemera kle.

Polona: Mi porte ohecloveli, da iseta notaje?

Gparniti: Ze embet se ne. Ho se medli to sin sur, pa lchko.

Polona: Bro France se vctale qui lectarju quikrodija leto?

Gparniti: Nemera, da ne. Najinje vctim, da pisde po Abrem leta har
damu.

Polona: Haj pa mdejses?

Gparniti: Demis?

Polona: Ja. - Mi to se dame, ho se vone France?

Gparniti: Har abc bi pofebrelti demis. Zehaj' apovais?

Polona: To nam bi jo izela, da pi mela gomagala r karumi per kuhinje.

Gparniti: Mi ni' vorajina tolega dela.

Polona: Bi se ze nasadila. Haj ni' tezhaga mi.

Gparniti: Tezhaga mi, vccu. Bro mals primidil. Si bom pisel poredak.

Polona: Pa kumelu.

Oporniki: Vem, vem, da bo na gozdem (Zaupljivo) Zdej se je mudi kajje slopi
nem v krasno, ho gozode pa mudiemo mis reo teko sluz, koem oca
nas, kometo.

Paloma: To fudi sicer kelko, kaj prav shujaj hodite v silo.

Oporniki: To je, pa vendat. Se bomo nemara se danes kaj ridali, ho pristemo
fudi Prestijani sembi na zbar.

Paloma: Prestijani fudi?

Oporniki: Pa z gradna fudi, kelko sem pristel. - Kaj marase je vendate du,
leto ustaje. Adijo, no!

Fab: Z Bogom, gozpa. (Ostide z Opornikom.)

Paloma: Z Bogom! Adijo, no! (Ostide v kuhinjo.)
Z. prizor.

Fabar, usnjav, hlobučar, potem Puceren.

Fabar (piste z usnjajem in hlobučajem): Pa mi bogar mi.

Hlobučar: Tani maraji biti prvi.

Usnjav: Kar la nari miži redemo. (Pedejo, kelko v pitli v II. dejanju.)

Puceren (iz kuhinje): Dobro dan, gozpodje.

Ustali: Dobro dan.

Puceren: Ste pristli na zbar?

Fabar: Gozode.

Hlobučar: Ho miso biti pa teko sluzo klicani.

Puceren: Kol kuge?

Usnjav: Mi ne ves?

Puceren: Mene se spraceli miso!

Usnjav: Kol neodne straje. (Se Pucerenu list.) Tu poplej.

Puceren (glada pitli): A, teko. Ce pojete teko naprej, kmetu me bo reo redal,
ali si se v sooji hise, ali ne.

Fabar: Nova vleda, nova oblaka.

Priester: Kaj je to zvezdaj stari cesar.

Fahar: Pa novi ministri.

Priester: Prosnimo niti cesar niti ministri kaj opravilo. Ti pa samo tle...

Prizor: Trnaci...

Hlobocin: Niti dezanaci ne. Skrice, hi so prili bogre odkol, zelaj pa kamau. dorozi nad namu.

Fahar: Kaj piface princu.

Priester: Niti ne pame toist danes ne zbaru.

Fahar: Heh to?

Priester: Se damu svim, marau deti hudi drugam. Moje barame ni z. lue. Saoguje, hi se je naprijaj do nezareti ni potem ne vedo, kaj de. kajo r pijuneti. Traven pa se jim zdi ne predrago, hi nimau tehle sem, behav pri Lize stoli r grabnu, ali pa pri Hofpu.

8 prizor.

Prijunji, Kajhen ni par letovos

Kajhen ^{ni hujstje}: Dobro dan! (Pede s kameti le prazni miži.)

Priester: Proq doaj, Kajhen. (shiovanu) Telo je in nic drugace.

9 prizor.

Prijunji, Tripot.

Tripot: O, gij. il. kaj so Lancrovanu je hudi tle.

Kajhen: Ti pa bar samu? Prisedi.

Tripot: Jaj sem zvezdaj sam. Tudi pri besedi pa naradi. (Prisede).

Kajhen (Priesteru): Kelo za princu!

Priester: To zbaru, pij nic.

Kajhen: Heh pa to?

Priester: Je bolj raru. (Se obene na drugo stran.)

Kajhen (Tripotu): To je stevan.

Tripot (potihem Kajhen): To ne vidi pad kameta r hiri

Lajhen: Se bo murel ze narodite.

10. prizna.

Prijunji, Lector in bisi.

Lector (mice med moti bisi): Tulej badi o blizini, da te poltium, ce bo heba. Bisi: Heba ubayuje, gupod gupam. (bitane na uldi.)

Lector (pide o sobo.): Tuber dan, gupodje. (Lede la mesticam.)

chicani: Bogdej, gupod gupam.

Mlatnir: Naj banus gredeli noroga?

Lector: Nisne rem. Prurje sliseli.

11. prizna.

Prijunji, bparnik, Job.

bparnik in Job: Tuber dan.

Kurcu: Bogdej, bparnik. o Job - gupodje! Naj inu punit? (Lingaji o paku)

Lector (pobihem uhelim mesticam): Tegeter.

bparnik: Vercj je quidel.

Lajhen: Kodaj se pe le alitaj!

bparnik: No oco pite.

Lajhen: Odhar ni mcte veci pilitaj's Preclitjani.

12. prizna.

Prijunji, legorec in per mesticam.

Legorec: Tuber dan, meine Herrschaftam. (Lede q dingsini mesticam la prijunjam)

Prijun: Tuber dan.

Legorec: Tje se no gupodje shlicetelji?

Prijun: Se m bogar ni.

Legorec: Cni bi murel bito prvi.

Munja: Gupodje bi re.

13. prizna.

Prijunji, chihes

Alina: L'avea corobode! (L'aj'i mehej c'asa qui metile. Her unu obedem ne ad zoni, g'leda mehej c'asa abeg'ache, potem n'ca le temetam.)

14. prizor.

Prefinji, Guzelj, Klais, Wagner, Lurga.

Guzelj: Sober dan.

Klais: Pozornost'.

Wagner: L'avea.

Lurga: L'avea Dorevije. (U'edgonse'i obedem. Ledej's le prajni mizi.)

Guzelj (pogleda na jur): Se nicholih' bams' p'ochati.

Lurga: (Pajloji po mizi mehej c'ampjers.)

15. prizor.

Prefinji, pilitar. ni pu temetov.

Pilitar (chaji p'ichuljens' aboji meste, ne da si p'ogledavil, obiljji ni g'ledu, ham bi vedel, obiljji s' temetov qui matole.)

Gparnik (vilitajju): Gledai, ham si se p'ibisnil. V'ovest' si se p'iploj' bel le g'ogodi, ho si bil si pilitar, ali pu le p'ungajem. Shi n'no hi bil p'umelo. L'edj' p'aj' vedis' med d'rem' ablamu. Har tam' retani. P'aj' n'ais' mizi ni p'rotare za te, her je nichol' drugi vedis' ne mjem.

Job (u' obine la pilitajju ni se zasmeje.)

Pilitar (u' nichajji): Job!

Job: Jaj, ja. Niste me slobiti za P'edecheta na L'ais.

Pilitar: Tuzertev. Le e'chej'!

Job: Je je p'ezjav. Har vas' naj' ope.

Pilitar: To je za zehrods, da jevu te pedil.

Gparnik: Le chjans' d'evet. — Lurga hi je pu al'ec'chek' p'odujil. Ti ad'emli!

Pilitar: Haj me boi p'ovet, Gparnik! Jaj n'no se d'osti p'ovet za vas' ni vase p'ovice qui g'ra'is'inski ni p'ovichi g'ovashi, da si bil temetov pedil v'jevo za to. V'is' te bil' p'ed' ^{na h'ol'ov'le} m'ang', slohter jevu bil pilitar. L'edj',

ko misem rci, pa hoo go mucci, hoo se imo cas.

Trigob: Pucito ga, bparnik. Eden mura zmevoj bito za priznanje. Ce ne te padugi.

Ta je pritikel za pesenke oblat, Valtar pa je grašicunho. //

bparnik: Valtar je za dobil plaisto.

Lajhen: Tve ste mu zagzeli bojtr.

Trigob: Doo ve, hoo mu jo je.

Lajhen: Floutaji me, her jilo kebich mi bito v Padoofjici.

bparnik: Jaz ne vem, hoo jo je. So bito lahko otoci.

Guzelj (stane): Dooi, Dooeni! Tamariji zbor mis oblici zabo, da se dogovorimo^{10/12} hoo bi bito magroa piti la praoemu pesu, hi ga zdej je tve mu recer mi. Tve dala pa soje. Se celo obedi na Turcije so zelkenti rajeta ij vol. Kto pa si mureno sledati sauni, da hooimo, da bo nara posluaiji pes Gindich. Guzje ne plaonji, ne deitine ne drjauvta daskos --

Humlje: Jilo hudi me paeno.

Michu: Zdej je robroda.

Guzelj: ali munitimo, da je, pa se mi. Tve to se mureno mrediti z zabuni, ce ne bo teba zmeinjare, da se ne bo mihci znascl. Tabeemu stajju se no pravi robroda, to je bezprasmic, hoo je poa amarkiji. Ce mi jedi od zmevoj doli, ga mureno mi mbiti od upodaj na yppu.

Lectar: Tve pa, in robrone oblat mureno peljave.

Trigob: Trigobine mi obit nazoduje. Grašicunke zmejje hooi robrodane.

Humje: Kar sami mi je obelajo grašicchi

2 humje: ali mureno nari hudi sauni. } (ob emu)

Michu: Tol s tlako!

Humje: Tve je.

Guzelj: To robroda me mrediti. Mi qud vemu se mureno yjgelniti to, bar je dunito, "Hooenije" zelkento v sojem program "Kaj bomo Dooeni"

serajevski pravili. Tam je na prvih mestih gosposkine zbirnica po hral,
zjutru Slovenije, hi bi imela svoj lastni ustasni zbor - ljubljani,
hjer bi mogli tudi kmetje in obecniki sodelovati.

Tigorec: To je za Slovenije!

Guzelj: To je prav! To je bi umravnos zdelo, rogi site oci bez izjeme
na stan. Saj ni nobene parti, poznam nemiskih, uadnikov, hi
slovenskega jezika niso mogli in se pidi tega boje, da zgube
meste in sluzbe pri nas.

Lahar: Za Slovenije, mas tudi mi.

Wobuier: Ce bi pod Habsburgom.

Kunjer: Pa svez ovila opavskajes dolo.

Lectar: Saj nimis parti slovenski stvari, ta bi se za z Nemci hregdi, nele!

Tigorec: Tega nam kupsenje ne dopisice.

Thois: Se ne bo treba, hie bodo za nujame.

Tigorec: Tudi ozi moje kupenjeno.

Thois: Pri prodajanju je ze treba, da znamo nemiskih, pri kupovanju ^{pa je.} ~~seveda~~
16. januar
Prejinye, Tomau

Tomau: Pozdravljani! Pravno pros, da ste zbrani. Vajne ruti in griste z
Slovenije.

Nebeteri: Stej pa z Haj.

Tomau: Nebov ruti, je potrebna Kuddils na Lo huc danu quicneto drjanu
zbor s predlogami, da se kmetih prodajnistov odpravi.

Tripot: Pa ga se do zebij miso odpraviti!

Garniti: Kmet je se vedno klacau.

Tomau: Prochejte, da vam proem.

Guzelj: Ah! Postuajte.

Thois: Kdo nam bo zepredoval! Potboda je!

Taman: Čet' sebest us so misle pozpore in pozgajanje z sleds. Hval' bi' u je bil radi odobrodvina, hi naj' bi' jo dobili zemljiski gupodje za svoje izgnbljane pravice.

Kmetje: Hi jols nič nimajo.

Taman: Čet' slovenskih poslancev je zoper ročes odobrodvina odločeno na šopil čine.

Šelha: Liriv, čine.

Taman: Dejel je, da so graščiki klaišli duha in plevili ljudstvo njigovr smetlje. Prave, iz betenst je darlej tehta godložniško kri, je tute zaccliti, je dejel, in je zela hivičeno, nclageti konutu stavla za hi, hi ne bo smela nič teči iz njigovih prav.

Kmetje: Tehs je! Tehs je proedel.

Taman: Gupodje je dejel, da hivičica ne more ničeti puteti pravice. Čet' bi' se dela graščičam odobrodvina, naj' jo da dajava, da hivičica pa pravi, najer plače iz ustroenilo poverter.

Kmetje: Čet' boder hoičje. Čti ne čunus nič.

Taman: V raznu predloga je poteno pozogla sleda. Tue 7. tege mures je je izil pravni potenti (vzame in zipa "elovice") hi ga pimačje hovič.

Taman: zemljiski odlogi, hi klij n prvi hovič določa, da pemeha zorega med zemljišni gupodkani in godložniški ter da so pozogljajane vse postare, hi so hi medelbojine godložniške in zorebniške razineje urepote. (Čet' hivič ne pemečeno molaj) Čti, zdej ste čuli! To se smete zelveliti poslansem - dajavnem gluru in čunijm.

Šelha: Liriv! Čet' boder!

Tripot: Prav! (Vizane) Čet' boder, behar pravni, Lore, poteno prav doreg, hi, kav prav hateli.

Taman: Čte. Tehs se bo izredlo, se ni jamo in bode izli v tem

se posebni predpisi.

Oporniki: Na to potem lahko prisvojimo. Ljubi naši prar Ferdinand!

Kmetje: Ljubi prar!

Guzelj: Thi je sinca najmanj zvelug pri tem.

Trpot: No, na ta način je poslednica za nas kmetske kmetarstva in nima nobenega pomena, ako se še v kaj vključimo. Jaz bi dejal, da smo sporniki. Pridimo!

Guzelj: Če sinca pomenuje se v mnogih rečeh - -

Oporniki: Thi je prar naš udi me biceps, (Vitane, drugo za njim) ali svoje sinca, drugo za gletje, tako prar prar do tega, kar mislite, da je manjha.

Kmetje: Peko je! Tudi u naj zeme za svoje.

Guzelj: Vi ste u pa bice meli gneti - sami. Tudi u u za vas. Oni v defor- nem glasu in pri, ki u ustrojati peticije in zeltere na sledo. U prate prate, da sinca nasenčivo zadnje dr. Plešivca in j njim "človek", ki u begho zastopale kmetske zeltere in kmetske in job bodo se, če bo treba

Oporniki: Tudi za svoje.

Trpot: Peko je! Ali sinca sporniki! Z Bogom! (Ostide.)

Oporniki: Z Bogom. (Za njim)

skibe, Job in kmetje (gleda za njim.)

Lajhna (vojim): Pa se mi pridimo! (Vitane) Z Bogom, gospode. (Ostide s svojimi.)

17. prizor

Prisvaj: brez Trpota, Oporniki, skibe, Lajhna in kmetske.

Lektor (Guzelj): No sinca se kaj?

Guzelj: Kaj u dejal, da se menšhej. Pa prar naš sinca gorniki u sledaj; njim delovnjim narodne struje, propagande za združimo slo.

nenije.

Lectar (ostane): To boate je samu apavdi. Le mi mudu clausu.

Tegorec (ostane): Tudi jaz imam apavdi v legovini.

Mlobučar (ostane): Pogledati moram v delavnice.

Urojan: O Menge bodo prišli za usnje (ostane.)

Fahr: Sam je tudi ne bame videl. (ostane.)

Lectar (Puciranu): Pravi se grede prišli na krogne rebelje. - Sedaj no!
(obide)

Tegorec (pamine Puciranu): Zvečer! (obide.)

Mlobučar (Guzelj in drugim): Prej zame. Z Bogom (obide.)

Urojan in Fahr: Z Bogom, gospodje! (obide.)

Guzelj (za njimi, zvestilost v prodarbanu): Z Bogom - usnje!

Lektar (pogleda drugo rebo in odide. nez neboj časa sam za njimi.)

18. prizor

Puciran, Guzelj, Horis, Lurga, Wagner, Touman.

Guzelj: Telo je kraj kancel ljudski zbor. Četli smo sami.

Puciran (zamine z rameni): Haj hroče! Če ljudje niso za to, pa niso.

Lurga: Ve sama borit bo sodelizma.

Horis: Prej ljubezni do proloche.

Wagner: Veli svoj jaz, samo jaz.

Lurga: Piroctelne nignut bayim gospodajem je narod panigela pod žival.

Wagner: Mi je vedno, boriti se za telo, surto?

Touman: Polak ne obrup ajmo. Gospodan priusite vna.

Puciran (za, prius med sedicim pogovornu vna in krogne mi
matoci.)

Lurga: Paar vna, Lome!

Horis: Polajimo se s tem, da pa nes narod mi telo.

Guzelj: Klaba polajba!

Herold: Dobro je, ce mi dunge.

Wagner: En da mi tukaj misnem pravitveni. Najboljši ljudje se boste zde-
le, lahko se boste misli. Pogledajte Celovec!

Furga (drizgno evro) Lato pa. Na zdelo se mi je,
Kozarce zice ozidujemo,
Ki smo zlo se zdeli,
Ki dober v pravi mislimo;

Kotaj dui

Naj zioi

Vraki, kar nas dobiti je ljudi. (Pisip's in pijpi)

Toman: Ne obreparati! Taj smo mladi, zdravi in golni roge. Stavimo
vraki, sojje za bes poljeplani in zaryani pod. Glejte, kar vohar sem
pispravlje za biele sojje pesmi, parvone slavenki mladine,
ki bodo igote po sloven tetu. (Zgane iz zepu ishopis.)

Furga: Sojje pesmi! Pod kachinam narlovam?

Toman: Glasi domovodni.

Wagner: Fuccituro. Preditaj nam bectero.

Toman: Samo kome ene: „sojje pesmi“

Furga: Tujno!

Toman & here): Vre, kar me za pelje je vraki,
je gola pravica pamir,
Zapojem je v druzbi vraki,
Prej vraki, vraki, glani.
En vraki pa v pravi vraki,
Ki vraki, ki vraki vraki,
En vraki v vraki vraki je vraki,
ki vraki naj vraki vraki!
En vraki vraki vraki,

Čudradjico proganejo spel;
Naj živi kraljice Slavjani,
Naj živi sorodni ves svet!

Lurca (ves navdušen): Luce, to je lepo.

Wagner: Fyleno!

Polina: Lepo, iskreno.

Guzej: Tu nisi, kjer nisi.

Lurca

Le godi med septembrom (s. do 15.) 1848.

Četrti dejanje

V Karavici. Na steni oblika Franca Jožefa v bolj vidnem obližju

in prizor

Polana, Gvarnik, polna čimca

Gvarnik: Da si se zadovoljiva z delitvijo

Polana: O, je quidna pa pitena. Nasojena mi bota, pa se je rešeno naredila.

Gvarnik: Tudi s Francem ni bilo zdelo oljui pri Lestaju. Pa nisi ne zamui,
da si je sam speljal za danes.

Polana: Ni bilo pač čudno, če ne bi bilo neke na svetli. - Ena se ti pa
čudim, da si že huj zdelaj pribavil Juba za maledniha.

Gvarnik: Redi oglaševne, da umu ne morejo plizu. Lani zeto ni pros
ni drugoga.

Polana: Toči si kregal, ko si se sam kjer pri mudi. Ni mudi vedeti, kaks
se bo obravnil.

Gvarnik: Gvarnik, da me bo slab.

Polana: Videti ni. Bog dej, da si ne bil.

Opavnik: Čakoj se uchej. Neor. shiba to srangal. Taj mu Stefan vna na
muj raime. Taj ve, de jam nic nima.

Polana: Pom, ca to pisek to nam puzj

Opavnik: Nam pa muj gre.

Šinca (piste pragnone iz kuhinje): Zolajicu pa je.

Opavnik: Zabolji se frasi, de te bods pustili me shest.

Šinca: Zabolim lepo.

Polana: Pa nibar precic me glaci, das mi bods podplatit shoz.

Opavnik: Na, pa z Bogom.

Polana: Veliko pres felim zenim in nevesti, pa tebi hudi

Opavnik: Zabolim.

Šinca: Z Bogom. (klicke z Opavnikom)

Polana (z nje): Se pricam bodi. (~~Šinca z Opavnikom~~)
s. puzje.

Polana, Priscen potem shiba.

Priscen (piste s ceste): Postar mi je del primsa od shibe.

Polana: Haj pa pise?

Priscen: Se nisem pogledel. (fide prims.)

Polana: z adipe primsa, shozla skum in shis here.)

Shiba: Tober dan.

Priscen: Haj pa si to red?

Shiba: Srangali samo pri Opavnikovi prubi, pa gobrechujemo Stefan vna in
pa bogarce.

Priscen: Ca imas denar.

Shiba: Noms potem placeli, ho dobimo ad huprimo.

Priscen: Na vajamem.

Shiba: Pras zares, no. ||

Polana: Haj daj mu ga. Bo je placel. Haj ne da pri?

* Pärnänen (medlem, hr. metelke, säger): Po pravici pravej, šihca, ali res ministri za joga.
qui Valtariin tekki, ho si' rozi'le revolucija.

šihca: Mi'ite ie si' teks uunnuu.

Pärnänen: Teks pravijs.

šihca: Tje per i' Emma parus šbode od revolucije.

Pärnänen: Tšhšus?

šihca: Ob vile seue. Neldi mi'jše je spull' ij' roka, po mi' del pušks. Sed
tekki jše niseu re' videt.

Alisa: Ha permejrus, de bruu.

Polana: Har doj nunges. #

Pisicruu (manufacturisti de gas bogaces): Ha ne poi zapovail bogaces. Plize cu.

Alisa: Alé bruu, no. (Adruuu.)

3. prizor.

Polana, Pisicruu.

Polana: Br placid bpaunke, ie samu ne po.

Pisicruu: Alé je rebel?

Polana: Seocda! Ho je bol grejke hukaj, de samu pnatole ebimes la pusi. - Alé, Alé simca zelaj.

Pisicruu: Hoj pa je?

Polana: Postuicaj! (Bere.) Traga manes. Fay se simau hukaj mas dober. Samu pnatolj marau hoditi s tetu la francobanau la masu in kostanijau. Fa je zels dolgecans, posobno, hader nio ne pojajo. Lungoie pa greu samu ne ppehod me Grad ali pa na Rojznila. Hapna mihoj pucius pise. trahet me je bol ze obiskat, pa misem vedela beti poodati, helo je mi samu rehla, da je od enega aborega fucta sim. Fahu, de mi ni mas nio dolgeas po Radostjici, tetu de bo la murgovic se misem alu osee ni me nio nio ne pleo vajaj. Hapna me je porabil me postevi, hader bruu ppet danna. (Grovi.) Alé zelaj vidis, hano per hact molli? Zelaj pa simca Gubljauca!

Pisicruu (hoji mi ne ve, hejti rebel): Ja, no!

Polana: Je no! Hoj pa zelaj? Hano pa mej ze zelaj postjeuu?

Pisicruu: Alé neuu. Har to maredi po sojeuu.

Polana: Seocda, zelaj pa faj.

Pisicruu: Eubet eden, eubet eden!

Polana: Bruu ze videti, hebo bo mejboly prav.

4. quizas

Prijinje, potroba.

Potroba: Kocijem bod? - Dobri slav, prava.

Polana: O, brice! Dobri slav. Kaj pa bo noroga?

Potroba: Najmoro pravo so mi že prijini tedem nevidli, naj se oglosim pri njih, »Radodlyso gubla. Tamo pa sem pa. Tole kajnice so mi deli za njih.

Polana (prelepa & hrisarica): O, psanci.

Potroba: Prav mihe pocbue smete so, so pehli. Gens zgodnje plenu. Pravi pr. sledamii.))

Polana: Kaks pa to? (kteru hidas & kuhinjo.)

Potroba: Kaj jaz sem, kakine kuhinje smete shupaj.

Pucium (je de hozaricki zparja): Na, brice, hojze tetra delic pišla.

Potroba: Prav ugavitli so, gospod, da je mi holum kerjo. Pa se par pi. leje en ditocla (Pije.) Shohet bohlmuz, gospod.

Pucium: Se enega?

Potroba: Shojine upam nec. Pranim se ga za hudiue. (Men da prazen hozarick.) Mladega recuj's smete hudi za obicunega

Pucium: Cneq dol, stunges gar, behar uhojejo. (je de hozaricki) Ne bi shodovcl!

Potroba: Na bo no, je tole, da bi ^{ga} angeljci pibi (je za zume) Se mi bo natelo.

Pucium: Se bo je shedit, quans boi » Shaji.

Potroba: Tuelhet ne puhct. (Vine hozar) Zahrdium. Pear la kapelici bam zolihvite ze nas pa ze pravo.

Pucium: Se, se.

Polana (pide iz kuhinje): Najaj qude se oglesi. To bam nehej dala & kajnice, da pamest magaji.

Potroba: Bam, bam. Nar nastimugi naj. Zahrdium, gospod. (bedide.)

5. quizas

Prijinje by potroba.

Puciran: Kaj pa govoriš me to?

Polana: Mi ne poznaš?

Puciran: Kdo si, kaj te nisi zdi.

Polana: Ključ si, kaj pivo dretke. Hapnoro ji pivo nisi je hodi, celo običah. Skanes pa se mene opeljati s pivom. In jaz, če bi bil soti mamišile, ne morem podati pragne pojnice nozaj.

Puciran: Te ves, kaj se spodob.

Polana: To je kancu rečeno, ali stajino mi teho hito.

Puciran: To se miho mihi prde s gostrega.

Polana: Tadej me. Kaj pa mogobe se prde, pa ne vem. Tuhaj se nekej kuber in je tuha poziti, da se ne prisneodi. (Obide s kubijs.)

6. prizor.

Puciran, Prisi.

Prisi: Lober dan, gospod

Puciran: Lober dan. Kaj te morega?

Prisi (do Puciranu hodi): Kaj sami pogledejo, da je res.

Puciran (je bel): Razproljevo hočeji imeti?

Prisi: Stehar vidijo, jo zaporeduje občajno glavnost.

Puciran: Tolej pa?

Prisi: Licens je teho, da mnogaj mi medtanci protoroljno razproljevi danes greter obuci in jo pa to rosh bišni gospodar pod kaznijs oetno odgovoren, da se protoroljno razproljevo.

Puciran: Tolej pa?

Prisi: Jaz sam malanku ne vem. V temle befelu pito od ene fer-proungi, hi es jo na turnaju ven dali zdej pod mojim perajem. In zaradi tege mene soti danes greter pa ovi Avliji rick obuci protoroljno razproljevo.

Puciran: Kaj pa mene prije tista ferproungi pa Lungej - To ja hoite!

ne konisti pa nikomur. Ne vidim za Perne duše, človek in pižges
heko, včas, da bi jih moral pa zeto pižgjeti, ker se ne tanejo nebi
morega spomesti, ko je pa je premenimo.

Prisic: Jaz ne morem nič z. to, Lamo proem, kar mi je od gospode gupane
naroceno. - Pa se nebi vs pelli.

Pretoren: Kaj pa?

Prisic: Se pristi napis hantle od gdrinjene Lorcusje dal deryo.

Pretoren: Tamle guri.

Prisic: Pro ze tisti, ja, ho drugoga mi.

Pretoren: Zakej pa?

Prisic: Ne vem. - Vse, klicli so gospode gupane na glasantor. Neje jim tam
napredati ni narociti, ne vem. Lamo bolis sem videl, da so
pristi najej prar plebe raje. Tali so mi tale befat, nej grem
z njim od hite do hite. Prebij za njim so mi je narociti,
naj jim proem od tega napisa. Rehtis, da mu hej tacega,
ker je tam zapisano, se misliti mi.

Pretoren: Paar, da si mi proedat. (kren do gospode gupane)

Prisic: Oh! Paar tega zabredim, gospod. (Eppije) skram se drugam proe,
diti.

Pretoren: O tem nič ne pripravljaj, se sem moral dets napis gres. Pam
haj na tohem naredit.

Prisic: Je je par! No, z Bergam, gospod. (bdsde.)

Pretoren: Z Bergam!

J. pižgan.

Pretoren, Polana

Pretoren (obopi me filops, gleda oblog rebe, potem gemitje napis glede Ejedinjene Lorcusje
doli)

Polana (iz kuhinje): Kaj pa prones?

Pušičev: Švedski mrazovi najprej bi potovali v orodje. Gledaj, da boš imela
dosta, pravi

Polana: Tebe je pas?

Pušičev: Tebe je ubijano in tebi se mora potovali v zgodbi. (Spasi najis
in gley doli.)

d. prigar.

Prijatelj, Kolar.

Kolar: Šober dan.

Pušičev in Polana: Orogdej, gupod abtvar.

Kolar: Pusičev, gupod, da nam zveš o solatnici pri pravitelji mijske štari
vrsto in naly' misrijha.

Polana: Mijske kaj puchuzga?

Kolar: Te! - Pusičev nam in namam oditi tebi.

Pušičev: Pusičev?

Polana: Fu tebi?

Pušičev: Nam?

Kolar: V Vis'nyj goro.

g. prigar.

Prijatelj, Wagner, Lurga.

Wagner: Prijatelj!

Lurga: Šober dan!

Kugi: Šober dan. ||

Wagner: Pusičeva vra.

Kolar: Oba?

Lurga: Oba.

Kolar: Nam?

Wagner: V Kraujster goro.

Lurga: V Gubljans.

Prešeren in Polona (se pomenujeta) pogledata; 7. Julijana!

Hörs: Jay tudi.

Wagner in Lurga: Nam?

Hörs: V Wagners gno. Polje tega umu v disciplinirani preizkusi.

Lurga: Lanimiro. Ni me slišet.

Hörs: Telo je god novim jezajem in Paschoim jezajem.

Wagner: En god novi usiljeni utori.

Lurga: Kateri se naj bodo danes razveljavili po svojih domačinih žive in stane.

Prešeren: Telo, da preganjajo naše gote. Skandal!

Polona: Lohaj pa su to?

Hörs: Telo, umu se upeli pokajti ho, bar pms.

Wagner: Da pms Slovenci in ^{prav} tedi ho tudi hob strjavni močniki.

Lurga: En se misno beli greli v barbo ze narodne pravice. To je stari kje Ferdinand oddal avstrijski prelobo temute, (hoje in slivo) pms upali, da je pravice ne oddihu. Lohaj pa je --

Hörs (zapnujem) Ta mladi ^{brskaj} ~~pravica~~ slabši hob stari.

Wagner: Gel je obetavniki, prejel je Pacl, hi je se slabši.

10. prizor
Prešeren, Lurga

Lurga (pobuhjeno) Klavijam se, zapode. Mi zapode obhajnege vrdnihe Guzije mi tudej? ↓

Polona: abe.

Lurga: Telo pms se v made in na danu.

Hörs: Hey um zelite?

Lurga: On je predrednik sibeluice in um inam, oebus zgrobiti rajem udlohe.

Hörs: Mi je hoh umjus?

67
Linger: Majus.

11. prizna.

Prejina, Guzelj.

Guzelj (bravo, veliki.)

Hošer: No, vidite, kuckaj je.

Linger: Vas iscem, gospod obhajni sodnika.

Guzelj: Klaj je?

Linger: Vi ste predsednik isteludca.

Guzelj: Ta.

Linger: Vedele je to institucija, izvolila razpustiti.

Vi: Razpustiti?

Linger: Velog imam, da vam sebus izročim o tem odloka mi prouim, da mi prejim potrdite. (bludu odloka) Prosim podpisite.

Guzelj (podpisu polem gladi o odloka.) Prav. Se hoj?

Linger: Zapišite mi nam prostar mi vzeti ključa s reboj. ||

Guzelj: Prosim, gospod Prešeren, idite z gospodom, in zapišite mi nam izročite ključa.

Prešeren in Linger (odideta).

12. prizna

Prejina, Linger in Prešeren

Guzelj: Reci prvajenje probi strjari mi obotječemu radu se isteludca razpusti.

Hošer: Veah prejim se izloreti z državo.

Guzelj: Bpozicija, ki hošer o prvi strjare ozdraviti ^{mi dolo priznane} gnyito stanje, je pri delilabavjsh nedisizeteja.

Linger: Se hoj je.

Guzelj: In kot se nesebicus mi priteku poteguje ze pravico mi resnice, je neraven element, ki je se beba zaganyiti mi iztrebiti iz duple

Opus:
f. 4. Fraese pe disciplinele pe care. Ce ne pot da de se kazem.

petolizurikar in karistolocev. (Veje na mizo list.) Tu pogledite!

Hobier (ozame list): Premisecno na Tehniku. - Detskanos!

Guzelj: Hehe?

Hobier: Shi tija budi. #

Polana (in briv volje in adide + kuhinjo).

13. prizor.

Prizorji huj Polana

Guzelj: To je bilo imenitno prescinano! Kis na enbet!

Hobier: Na praznik ustave, hi nej pamni zmetek nove dobe.

Wagner: To be Bachorega absolutizma.

14. prizor.

Prizorji, Hehe.

Hehe: O, poziciorofeni, guzrodje. Proui pas vas najdem va shupoj. Podlozjam se. Premisecno sem + doberjike hehe, kar sem za stede iaru prichoral

Guzelj: Tudi mi smo na tem. Pogledite vs vas na stiri hehe pred shogo medpantor.

Hobier: Linceu praznujimo tuhej odhodovisev. - Pa idite si si!

Guzelj: To bomo utemeljili v gaminu, leki sloans je koncala v letu 1849. predavjiske revolucije.

(Na ulici que misim bpanitkora svetba i harmonika.)

Kactar.

Le godi 8. marca 1849.)

10/100
50